

Univerzita Hradec Králové

zpravodaj UHK / zima 2016—2017

ZE ŽIVOTA UNIVERZITY

Inaugurace rektora a tří děkanů fakult UHK / Inaugurační proslov rektora UHK / Děkan Pedagogické fakulty UHK / Děkanka Filozofické fakulty UHK / Děkan Fakulty informatiky a managementu UHK / Kapverdský prezident zavítal na UHK / Univerzita si připomněla 150. výročí bitvy u Hradce Králové / Univerzita Hradec Králové znovu hostila hradecký Festival sociálních služeb / XIII. Hradecké dny sociální práce / ADIBUM 2016 a ARONCAS 2016 otevřely dialog mezi malajskými a českými univerzitami / Hrajme si i hlavou už podeváté! / XX. ročník Týdne knihoven a Knižní veletrh přilákal více než 650 milovníků knih / Univerzita třetího věku UHK vstoupila do svého dalšího akademického roku / Noc vědců 2016 / Výstava František Bidlo – Homo politicus na Univerzitě Hradec Králové / Děkan FIM UHK pozdravil školáky v Jamném / Společenský večer UHK 2016

ROZHOVOR

Něco takového 100 km od Pardubic nenajdete

MEZINÁRODNÍ VZTAHY

Nikaragua / Projekt Letní škola UHK / Zahraniční studenti trávili léto na FIMce / Letní škola interdisciplinárních studií letos poprvé na UHK / Zahraničním stážištům se na IMITu líbí / Pobyt v Hongkongu považují za obrovský přínos / Malajsie / Mezinárodní setkání studentů a učitelů sociální práce – ALLISW / Obyčejně neobyčejné dobrodružství v srdci Latinské Ameriky / Seeds for the future – očima Vladislava Brahy / Místo pobytu: Norwich University / „Buddici“ – mladý nadějný tým, který pomáhá zahraničním studentům / Učit se čínsky je opravdu těžké, chce to motivaci / ERASMUS STAFF WEEK 2016

TVŮRČÍ A VĚDECKÁ ČINNOST

Nový docent UHK / Limity textilní tvorby

Inaugurace rektora Univerzity Hradec Králové a tří děkanů fakult UHK

Zuzana Boučková,
tajemnice pro vnější vztahy a tisková mluvčí UHK

Aula Univerzity Hradec Králové se ve čtvrtek 13. října 2016 stala po osmi letech dějištěm slavnostní inaugurace rektora Univerzity Hradec Králové a jeho tří děkanů. Do svých funkcí byli uvedeni rektor Univerzity Hradec Králové prof. Kamil Kuča, který stojí v čele univerzity od 1. července 2016. Ve svém inauguračním projevu poznamenal, že právě univerzity by měly společnosti zajišťovat vzdělané odborníky a prostřednictvím svých studentů vytvářet lepší společnost. V čele univerzity vystřídal prof. Kamil Kuča prof. Josefa Hynka, který byl uveden slavnostní ceremonií do funkce děkana Fakulty informatiky a managementu UHK. Děkankou Filozofické fakulty UHK se opět stala dr. Pavlína Springerová, jež vstoupila do svého druhého čtyřletého funkčního období. Děkanem Pedagogické fakulty UHK byl slavnostně potvrzen a své první funkční období zahájil doc. František Vaníček.

Pozdravit a podpořit je při jejich slavnostní ceremonii přijeli přední zástupci, přátelé a akademici nejen z naší univerzity, ale také mnoho významných osobností z celé republiky, představitelů akademického, duchovního i společenského a politického života. Mezi největší gratulanty samozřejmě patřili stávající děkan Přírodovědecké fakulty UHK

doc. Pavel Trojovský, který v jejím čele stojí již své druhé volební období, a ředitelka Ústavu sociální práce UHK dr. Zuzana Truhlářová, která stanula v čele své instituce před dvěma lety.

Inaugurovaní funkcionáři převzali do svých rukou insignie – symboly svých úřadů, za doprovodu melodií Wolfganga Amadea Mozarta v interpretaci právě

inaugurovaného děkana Pedagogické fakulty UHK doc. Františka Vaníčka. O kulturní část programu se s úspěchem postaral Komorní orchestr Univerzity Hradec Králové pod vedením Mgr. Jaromíra Křováčka. Sonáty Antonia Vivaldiho v podání našeho univerzitního hudebního tělesa sklídily zasloužený potlesk.

Tento historický rituál je dokladem kontinuity a sounáležitosti svobodné akademické obce, jejíž práva a nezávislost musíme stále častěji obhajovat. Slavnostní ceremoniál se stal připomínkou tradičních hodnot, ke kterým se hlásíme, a naší vlastní zodpovědnosti za jejich udržení.

Na dalších stránkách Vám kromě inauguračního proslovu rektora naší univerzity nabízíme také představení inaugurovaných děkanů Pedagogické fakulty UHK, Fakulty informatiky a managementu UHK a děkanky Filozofické fakulty UHK. Na představení rektora Univerzity Hradec Králové a jeho prorektorů se můžete těšit v příštím čísle Zpravodaje UHK.

Inaugurační proslov rektora Univerzity Hradec Králové prof. Ing. Kamila Kuči, Ph.D.

Aula Univerzity Hradec Králové dne 13. října 2016

Magnificence, Spectabiles, Honorabiles, vážení členové akademické obce, vážení hosté, dámy a pánové,

jsem velmi rád, že vás mohu přivítat na půdě naší univerzity při této slavnostní události. Tato událost je výjimečná, protože se jedná nejen o mou inauguraci jakožto rektora Univerzity Hradec Králové, ale rovněž jde také o inauguraci děkanů tří fakult naší univerzity. Naše univerzita, ač regionální, nikdy nebude konkurovat svým širokým spektrem oborů velkým, tradičním univerzitám. Nechtěl bych komentovat, zda dané je výhodou, či nevýhodou. Tak byly rozdány karty a my musíme hrát již rozehranou hru. Naším cílem bude potvrdit v rámci naší univerzity všemi diskutovanou kvalitu, podpořit ji a pečovat o ni tak, aby nás dobře reprezentovala nejen v České republice, ale i v Evropské unii či ve světě.

Spousta mých kolegů, se kterými jsem spolupracoval již v minulosti, mi říkala, že stát se rektorem univerzity v dnešní době je odvážné a že mě to zavazuje k velké odpovědnosti. Musím říci, že jsem to za necelé čtyři měsíce v pozici rektora plně pocítil.

Česká společnost je v dnešních dnech velmi polarizována. Lidé jsou strašeni uprchlickými scénáři. Média prezentují „vlastní“ pohled na společnost. Je nedostatek osobností, které by dokázaly orientovat masy správným směrem. Kdo jiný než univerzity by měl v této době vzdělávat? Kdo jiný by měl předkládat společnosti moudré lídry? Proto bychom se měli naučit předávat našim studentům maximum vědomostí, rozvíjet v nich schopnost budovat svůj názor a prostřednictvím našich absolventů formovat budoucí lepší společnost, která nebude tak lehce ovlivnitelná populismem.

S ohledem na velice limitovaný čas pro každého z nás za tímto pultem bych chtěl závěrem říci, že člověk není neomylný tvor a že každý z nás udělal či ještě udělá v životě spoustu přešlapů. Na tomto místě mohu slíbit, že se budu snažit, abychom nejen já, ale i užší management naší univerzity udělali těchto přešlapů co nejméně a abychom pomohli naší univerzitě v dnešní nelehké době.

Děkuji za pozornost.

*prof. Ing. Kamil Kuča, Ph.D.
rektor Univerzity Hradec Králové*

Děkan Pedagogické fakulty UHK doc. PhDr. MgA. František Vaníček, Ph.D.

Nella Mlsová,
děkanát Pedagogické fakulty UHK

Nový děkan Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové se narodil v roce 1969 v Ústí nad Orlicí. Vystudoval hru na varhany na Akademii múzických umění v Praze. Doktorské studium v oboru Hudební teorie a pedagogika absolvoval na Univerzitě Karlově v Praze. V roce 2012 se habilitoval na AMU v Praze v oboru Hudební umění – hra na varhany.

Na Hudební katedře Pedagogické fakulty UHK působí od roku 1995. Byl tajemníkem katedry, vedoucím Oddělení chrámové hudby, sbormistrovství a sólové interpretace, vědeckým tajemníkem, koordinátorem zahraničních studentů a spolupráce se zahraničím. Kvůli navázání kontaktů podnikl mnoho zahraničních cest.

Např. na Tchaj-wan, do Jižní Koreje, USA, Rumunska, Německa, Polska

a na Slovensko. Zpracoval a předložil řadu akreditačních materiálů a stal se odborným garantem studijního oboru Sborníkem sbormistrovství chrámové hudby. Je členem oborové rady doktorského studia oboru Hudební teorie a pedagogika.

Na Hudební katedře vyučoval řadu předmětů, jako jsou Hudební management, Hra na varhany, Dějiny a literatura varhan, Metodika varhanní hry, Nauka o varhanách, Interpretační seminář. Dosud vede předměty Hudební management a Hra na varhany. Navíc je školitelem v doktorském studiu.

Byl členem a později předsedou Akademického senátu PdF UHK, členem a předsedou disciplinární komise.

Doc. Vaníček se profiluje především v umělecké oblasti. Sólově vystupoval na varhanních koncertech v České republice

a ve většině zemí Evropy, v USA, Japonsku, Austrálii a Singapuru. Natáčí CD, pro rozhlas i televizi, je členem porot mezinárodních a národních varhanních soutěží. V roce 1989 založil a dodnes stojí v čele významného Mezinárodního hudebního festivalu Letohrad, který je spolupořádán naší univerzitou.

Co čeká doc. Vaníčka v nové funkci? Oč usiluje?

„Na PdF UHK chci navázat na všechny úspěchy svých předchůdců. Naše fakulta tradičně patří ve své oblasti k těm nejlepším. Její ohromnou devizou je souvislé pětileté učitelské studium, volná tvorba studijních kombinací, řada zajímavých a pro společnost potřebných oborů – etická výchova, umělecko-pedagogické obory apod.

Vzhledem k neustále se měnícím podmínkám (nyní např. novela zákona o VŠ, nový způsob akreditací, důraz na excelenci...) bude nutné aktuálně reagovat, hledat a nacházet nové cesty. Čeká nás změna univerzitní a fakultní legislativy. Pevně věřím, že se nám v oblasti učitelství podaří dosáhnout institucionální akreditace.

Dojde k redislokaci některých pracovišť. Příští rok se přestěhuje do budov A a S Katedra technických předmětů PdF. Katedry PŘF opustí budovu děkanátu PdF a nastane období projekčních příprav a především shánění finančních prostředků na rekonstrukci vnitřních prostor. Budu usilovat, abychom do budovy C časem mohli přestěhovat naše dvě umělecko-pedagogické katedry.

Především je však v tuto chvíli třeba řešit mzdové podmínky našich pracovníků; to bylo nakonec také jedno z hlavních témat mé volební kampaně. V současné době probíhají jednání o zlepšení finančních podmínek pro fakulty připravující učitele především s paní ministryní školství K. Valachovou a s místopředsedou vlády P. Bělobrádkem, dále pak s řadou poslanců a senátorů. Je třeba vytrvat, výsledky se jistě dostaví. Zdá se mi, že máme naději věci posunout k lepšímu. Situace se mění, byť možná máme všichni často oprávněný pocit, že se to děje pomalu.

Na univerzitní úrovni cítím, že je třeba jasněji komunikovat s rektorátem. Otevřeně formulovat své potřeby a názory. Táhnout musíme za jeden provaz se všemi součástmi. Jen tak bude univerzita silná a bude tak silná i naše fakulta.

Mým hlavním cílem ve volebním období však je, aby naše fakulta udržela a dále zlepšovala kvalitu přípravy budoucích učitelů. Nechceme a nemůžeme jenom bojovat o svoji existenci.“

Tým proděkanů:

PhDr. Nella Mlsová, Ph.D. – proděkanka pro vědu, výzkum a umění
doc. Mgr. art Zuzana Hromadová – proděkanka pro studijní záležitosti a praxe

PhDr. Pavel Zíkl, Ph.D. – proděkan pro celoživotní vzdělávání, legislativu a rozvoj

Mgr. Daniela Vrabcová, Ph.D. – proděkanka pro internacionalizaci a akreditace

Děkanka Filozofické fakulty UHK Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.

Lenka Kašparová,
děkanát Filozofické fakulty UHK

Žádná jiná filozofická fakulta v České republice nemá tak mladou děkanku jako ta naše. Přesto Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D., zahájila v červenci 2016 již své druhé funkční období v čele Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Devětatřicetiletá politoložka, která se věnuje především latinskoamerickému regionu, pochází přímo z Hradce Králové. Vystudovala nejprve obor Učitelství pro střední školy dějepisu – občanská nauka na hradecké pedagogické fakultě. Následně obdržela magisterský titul také v oboru Politologie a evropská studia na Univerzitě Palackého v Olomouci, kde se na základě obhájené dizertační práce na téma Analýza vývoje a činnosti moravistických politických subjektů v letech 1989–2005 stala také nositelkou titulu Ph.D. V rámci olomouckých studií strávila semestrální pobyt na Universidad Francisco de Vitoria v Madridu.

Před jedenácti lety zahájila svou akademickou kariéru na fakultě, kterou

nyní vede. V průběhu let vedla kabinet iberoamerických studií a poté dva roky celou katedru politologie. Při prvních ani druhých volbách na funkci děkana neměla protikandidáty, a v letošním roce byla dokonce zvolena jednomyslně.

„Myslím si, že první čtyři roky byly zajímavým seznamovacím obdobím, které mi dovolilo proniknout do nejrůznějších zákoutí naší fakulty. Z hlediska vnitřního fungování jsem první čtyři roky usilovala především o to, aby se lidé na fakultě, a to nejen zaměstnanci, dokázali s naší institucí co nejlépe identifikovat. Aby na ni dokázali být hrdí. To je jistě nemalá výzva a myslím, že nejsem naivní idealista, ale přesto jsem přesvědčena, že se to do velké míry podařilo,“ říká Pavlína Springerová a dodává, že se i nadále bude snažit

vybudovat na fakultě prostředí, díky kterému budou moci její studenti prožít nezapomenutelná vysokoškolská léta.

Sama děkanka se také neváhá zapojovat do akcí se studenty. Opakovaně vzala nadějně politology na studijní exkurze do Bolívie, při rektorském sportovním dni běžela Akademik run a pravidelně vyráží se studenty na kánoích čistit řeku Orlici.

V prvních čtyřech letech v čele FF UHK se děkanka také snažila fakultu ještě lépe etablovat ve městě a v regionu, vybudovat jí dobré jméno a otevřít dveře veřejným aktivitám.

Ve svém druhém funkčním období bude pokračovat v prosazování zahájených procesů a vytyčených cílů, zaměřených především na vědecký růst, internacionalizační potenciál a konkurenceschopnou studijní nabídku. *„Výhodou je, že fakultní diagnóza je stanovena a zhruba víme, jaké parametry rozvoje jsou pro naši instituci klíčové. To však neznamená, že jsme zbaveni pocitu permanentního krizového managementu, kdy se musíme vypořádávat s fluidními centrálními pravidly, a schopnost kvalitní anticipace ve vztahu k vládní politice znamená nespornou výhodu. Toto předvídaní vývoje a nastavování ministerských a vládních pravidel je však z pohledu regionálních univerzit stále komplikovanější,“ vysvětluje děkanka.*

A dodává, že se na fakultě musí z hlediska vzdělávání jednoznačně snažit o dvě zásadní věci. V první řadě musí být výuka stále více provázána s praxí a aplikační sférou. *„Chceme, aby studenti měli široké a otevřené možnosti ověřovat své teoretické poznatky v praxi, aby již v průběhu svých studií*

získávali první zkušenosti a kontakty ve firmách a institucích, jež by jim, již jako absolventům, mohly otvírat dveře a nabízet zajímavé pracovní pozice,“ říká Pavlína Springerová. Skvěle fungují i praktické stáže v zahraničí, které fakulta podporuje. Výborně byli svým dočasným zaměstnavatelem hodnoceni například mladí politologové, kteří se vydali na stáž na českou ambasádu v Ghaně, nebo studentka zaměstnaná v britském muzeu.

„Za druhé, výuka musí být zcela nutně propojena s internacionalizací. Nejde pouze o to, aby naši studenti vyjžděli do evropských či mimoevropských destinací za účelem studia nebo praxe, ale jde i o to, aby na naši fakultě působilo více zahraničních odborníků, a to nejen v pozicích vědeckých, ale také akademických. Tedy nejen naše věda, ale i výuka musí být ožiována a konfrontována se zahraničními pohledy,“ upozorňuje staronová děkanka.

Co by si přála na konci svého funkčního období slyšet?

„Doufám, že až za čtyři roky budu fakultu předávat, řeknou si kolegové z fildy: byly to fajn roky. To mi asi bude stačit,“ dodává.

Tým proděkanů:

Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D. – proděkanka pro studijní záležitosti a vzdělávací činnost

PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D. – proděkan pro zahraniční a vnější vztahy

prof. PhDr. Dana Musilová, CSc. – proděkanka pro vědu, výzkum, statutární zástupce

Děkan Fakulty informatiky a managementu UHK prof. RNDr. Josef Hynek, MBA, Ph.D.

Věra Palánová,
děkanát Fakulty informatiky a managementu UHK

Po osmi letech se do funkce děkana Fakulty informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové vrací prof. RNDr. Josef Hynek, MBA, Ph.D. V mezidobí, tedy v letech 2008 až 2016, vykonával funkci rektora Univerzity Hradec Králové. I když se práce děkana a rektora hodně liší, jeho praxe ve vedení univerzity, která pro něj znamenala získání spousty zkušeností, kontaktů a dostatečně velkého nadhledu nad fungováním celé instituce, je určitě výhodou.

V roce 1989 po absolvování Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze nastoupil nejdříve jako programátor v závodu Mikroelektronika ve Vysokém Mýtě. Od roku 1991 pak působí na Fakultě informatiky a managementu UHK v různých funkcích. Předmětem jeho odborného zájmu jsou hlavně genetické algoritmy, soft-computing, projektový management a investiční rozhodování. V roce 2012 byl jmenován profesorem v oboru Informační management.

Profesor Hynek chce pokračovat ve změnách, které už na fakultě započaly. Dochází ke zjednodušení struktury řízení vědy a výzkumu soustředěním příslušných kompetencí do rukou proděkana pro vědu a výzkum. Druhou výraznou změnou, která se připravuje, je znovuzavedení přijímacích zkoušek z matematiky na informatických oborech. Současný systém, kdy jsou uchazeči přijímáni na základě výsledků ze střední školy, považuje za diskriminační pro studenty přicházející

ze škol, které jsou náročné a známkuji přísněji. Cílem je vybrat nejlepší uchazeče, a proto je nutné přijímací řízení změnit. A do třetice – už nastala změna v relaxační zóně, kde nyní občerstvení nabízí osvědčená Kafekára.

Fakultě stále chybí navazující magisterský program v oboru Ekonomika a podnikání, a protože se uvažuje o získání institucionální akreditace v oblasti informatiky, bude zřejmě vhodné připravit i další větev informatického studia tak, aby se rozšířilo fakultní portfolio a aby se současně stala fakulta atraktivnější pro budoucí posluchače. Ta má být zaměřena do oblasti cloudových technologií a velkých dat.

O tom, co a jak se učí, bude děkan diskutovat samozřejmě i se studenty. Těší se na obnovení tradice snídání s děkanem, kterou před lety založil. Další obrovský úkol děkan vidí ve změně systému hodnocení vědecké práce, který musí být v souladu s hodnocením celostátním a musí také respektovat rozvojové priority fakulty. Kromě toho tento systém musí být jednoduchý, srozumitelný a motivovat zaměstnance k žádoucí aktivitě. Fakultu chce ještě výrazněji profilovat jako mezinárodní školu, a to znamená větší internacionalizaci na domácí půdě. Proto bude prosazovat výuku vybraných předmětů v angličtině i pro české studenty a rád by viděl i větší počet cizojazyčných semestrálních či závěrečných prací.

Jako absolvent britské univerzity, kde získal v roce 1994 titul MBA, má samozřejmě velmi blízko k angloamerickému systému. Vzhledem k tomu, jak obrovský pokrok v minulých letech udělaly především univerzity v jihovýchodní Asii, směřovaly často jeho cesty na Tchaj-wan, do Koreje či Hongkongu.

Dobrou uplatnitelnost absolventů vidí profesor Hynek i nadále v podpoře prostřednictvím budování úzkých vztahů fakulty s významnými podniky a institucemi. Studenti se potřebují už během studia seznamovat s problémy z praxe a potkávat své budoucí zaměstnavatele, a proto bude fakulta zvat top manažery k přednáškám, pořádat veletrhy pracovních příležitostí a využívat fakultní radu pro spolupráci s praxí.

„Naším cílem je uchazeči vyhledávaná, sexy fakulta, jejíž absolventi nemají problém sehnat dobrou práci v oboru, který vystudovali,“ říká nový děkan FIM UHK profesor Hynek.

Tým proděkanů:

doc. RNDr. Petra Poulová, Ph.D. – proděkanka pro rozvoj a zahraniční styky

doc. Mgr. Tomáš Kozel, Ph.D. – proděkan pro studijní záležitosti

doc. Ing. Ondřej Krejcar, Ph.D. – proděkan FIM pro vědu a výzkum

Kapverdský prezident zavítal na UHK

Lenka Kašparová,
děkanát Filozofické fakulty UHK

Přijel prezident. V talárech očekávají jeho příjezd do domu U Špuláků v historickém středu města nejvyšší představitelé všech součástí Univerzity Hradec Králové, zástupci kateder Filozofické fakulty, primátor i významní hosté z české zahraničně-politické sféry. Do obřadní síně doprovází prezidenta za zvuku fanfár rektor hradecké alma mater poté, co společně absolvovali prohlídku zdejšího kampusu Na Soutoku. Zní hymna. Ne však pouze česká, ale také kapverdská.

Jedné z nejprestižnějších návštěv tohoto roku se dočkala Univerzita Hradec Králové před začátkem letních prázdnin. Svou přítomností ji poctil prezident Kapverdské republiky Jorge Carlos Fonseca. Stvrdil tak dlouhodobou spolupráci mezi hradeckou Filozofickou fakultou a Universidade Jean Piaget de Cabo Verde.

Tyto dvě instituce spoluorganizují již řadu let výměnný program pro své

studenty. Již osm mladých hradeckých politologů odjelo na semestrální studijní či výzkumný pobyt na kapverdské ostrovy. Ze západoafrického státu v salonu republiky přivítali loni prvního studenta. Ten byl také přítomen, když jeho prezident obdržel při slavnostním ceremoniálu z rukou dnes již bývalého rektora Univerzity Hradec Králové profesora Josefa Hynka medaili jako poděkování za dlouhodobě vřelé vztahy a fungující spolupráci.

Dalších deset studentů Katedry politologie, která nabízí mimo jiné navazující magisterský a doktorský program zaměřený právě na africký region, odjelo na krátkodobý studijní pobyt na Kapverdy před dvěma lety pod vedením docenta Jana Klímy. Právě pro docenta Klímu byla návštěva kapverdského prezidenta významnou událostí. Jako historik, jenž věnoval velkou část svého života právě studiu lusofonních zemí a vydal o Kapverdách nejednu knihu, má k tomuto státu velmi blízko. Sám byl také promotorem celého slavnostního aktu.

„Jedním z nejdůležitějších důvodů ocenění Jeho Excellence prezidenta Jorge Fonseky Medailí rektora Univerzity Hradec Králové bylo, že jeho politická činnost zásadně

přispěla k prohloubení demokracie v Kapverdské republice, která je dnes vzorem pro západní Afriku. Prohloubení česko-kapverdských styků prostřednictvím udělení medaile sleduje i širší cíle. Je to výraz českého ocenění afrického státu, který díky dobrému vládnutí překonal potíže vyplývající z pozice rozvojové země a který upevňuje demokratický systém,“ vysvětlil přítomným v portugalském jazyce historik.

Prezident Fonseca při svém následném projevu s potěšením konstatoval, že toto ocenění chápe jako poctu pro celou Kapverdskou republiku.

Video z návštěvy prezidenta je možné zhlédnout na YouTube kanálu Filozofické fakulty UHK.

Univerzita si připomněla 150. výročí bitvy u Hradce Králové

Lenka Kašparová,
děkanát Filozofické fakulty UHK

Stopadesáté výročí bitvy, která změnila Evropu, hýbalo nejen Hradcem Králové, ale také místní univerzitou. Do seriálu vzpomínkových akcí připomínajících bitvu na Chlumu v roce 1866 se zapojilo několik jejích součástí. Nejvyšší představitelé UHK reprezentovali při pietních aktech.

Filozofická fakulta zorganizovala první výstavu studentských fotografií s názvem Němá vzpomínka 1866 na univerzitní půdě v březnu tohoto roku. Následně v květnu 2016 vernisáž výstavy snímků studentů archeologie a historie, kteří zdokumentovali pomníky a památníky obětí bitvy nejen na Hradecku, ale také Náchodsku a Trutnovsku, pro veřejnost slavnostně zahájil v hradecké Studijní a vědecké knihovně předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka.

Studenti dějepisu a historie také intenzivně vzdělávali v problematice prusko-rakouské války žáky základních a středních škol. Měsíc a půl se střídaly v učebnách hradecké „fildy“ školní třídy, aby se zábavnou a interaktivní formou jejich členové dozvěděli, co se poblíž Hradce Králové před 150 lety událo. Matematické úlohy spjaté s tematikou bitvy v roce 1866 vytvářely i studentky učitelství pro základní školy z pedagogické fakulty.

Filozofická fakulta také spolupracovala na realizaci mezinárodní konference Prusko-rakouská válka 1866 v optice politických,

vojenských, sociálních, hospodářských a kulturních dějin. Kromě vedoucího Historického ústavu FF UHK dr. Jiřího Hutečky, který moderoval začátek konference, se svým příspěvkem vystoupil i student archeologie Matouš Holas, jenž se zabývá mapováním válečných hrobů padlých v prusko-rakouské válce.

Vyvrcholení celého cyklu vzpomínkových akcí proběhlo na začátku července 2016. Den před samotnou rekonstrukcí bitvy, kde taktéž vypomáhali studenti z UHK a někteří se dokonce v uniformách účastnili válečné vřavy, se na Pivovarském náměstí konaly edukační workshopy pro děti a dospělé. Studentky výtvarné výchovy připravily pro příchozí řadu kreativních aktivit včetně modelování soch pruských a rakouských vojáků nebo vybarvování dobových módních oblekacích papírových panenek a vojáků v rakouských a pruských uniformách. Svými znalostmi obohatili dění v předvečer bitvy i historici. S dětmi skládali puzzle podobizen čelných představitelů válčících stran a seznamovali je se zbraněmi používanými v bitvě. Dospělým pak vysvětlovali průběh bitvy i dění v královéhradecké pevnosti, a to i v cizích jazycích.

Představitelé univerzity se účastnili také shromáždění k uctění památky padlých. Hned první den svého oficiálního fungování v čele UHK nesl věnec ke slavnostně odhalenému pomníku jezdecké srážky u Střezetic rektor univerzity profesor Kamil Kuča společně s děkankou filozofické fakulty doktorkou Pavlínou Springerovou. Pietního aktu u pomníku Baterie mrtvých se pak zúčastnil prorektor univerzity docent Jan Kříž.

Univerzita Hradec Králové znovu hostila hradecký Festival sociálních služeb

Jana Podlipná a Michaela Šteflová,
Poradenské centrum UHK

Na konci června 2016 se v kampusu naší univerzity konal již osmý ročník Festivalu sociálních služeb „Poznejme se navzájem“. Akce byla podpořena primátorem města Hradec Králové MUDr. Zdeňkem Finkem a rektorem Univerzity Hradec Králové prof. RNDr. Josefem Hynkem, MBA, Ph.D. Cílem festivalu, u jehož zrodu stál i Ústav sociální práce UHK, je zvýšení povědomí o sociálních službách nabízených v regionu a jeho okolí. Poskytovatelé sociálních služeb zde mají možnost prezentovat své služby, výrobky

či připravená vystoupení svých klientů. Za jeden z nejvýznamnějších bonusů celé akce lze beze sporu považovat možnost vzájemného poznávání a setkávání osob s handicapem i bez něj, rodin, dětí i seniorů. „*Festival je pro univerzitu jednou z příležitostí neformálně se setkat s obyvateli Hradce a prezentovat své součásti. Velmi důležitá je pro nás samozřejmě ale i podpora samotné myšlenky festivalu,*“ doplnila Mgr. Markéta Peštáková z Poradenského centra. Především pro odbornou veřejnost byl letos velkým lákadlem

seminář, tentokrát na téma Rodina a její člen s duševním onemocněním. Festival se díky bohatému doprovodnému programu stává velmi oblíbenou zastávkou i pro rodiny s dětmi. I letos měl svou tematiku – tentokrát se odehrál ve znamení moře, vln, námořníků a pirátů.

Výzvu sladit se s duchem festivalu jsme přijali a velmi úspěšně splnili v obou univerzitních stáncích. Věříme, že návštěvníci byli spokojeni a na vlastní kůži zažili naše festivalové motto „S UHK na jedné lodi“.

Ve stánku Univerzity Hradec Králové návštěvníky zaujala prezentace jednotlivých fakult a Ústavu sociální práce UHK. Nechyběly ani oblíbené propagační předměty, které si kolemjdoucí vysloužili splněním úkolů putovní soutěže. Svou prezentaci na stánku měla například i Katedra matematiky Přírodovědecké fakulty UHK. Pro děti i dospělé byla připravena série zajímavých hlavolamů a her. Zábavná byla rovněž zastávka v univerzitním námořnickém a pirátském fotokoutku. Všichni bez rozdílu věku se mohli na chvíli stát kapitánem lodi či pirátem s papouškem na rameni. (Fotografie pak návštěvníci mohli najít na Facebooku Poradenského centra.)

Festivalu se jako každý rok účastnilo i Poradenské centrum naší univerzity. Jednotlivá střediska ve stánku představila nejen svou činnost a služby, které poskytují studentům, ale připraveno bylo i množství aktivit. Účastníci měli možnost zkusit si jízdu na invalidním vozíku, prohlédnout pomůcky pro osoby se zdravotním postižením a vyzkoušet simulační brýle, které jim přiblížily různé typy zrakových vad. Samozřejmě ani zde nechyběla soutěž pro děti i dospělé.

Věříme, že si návštěvníci letošního festivalu užili a těší se na další ročník, stejně jako se těšíme my na nové téma, seminář i milá setkání.

XIII. Hradecké dny sociální práce

Radana Křížová,
ředitelství Ústavu sociální práce UHK

Ve dnech 23. – 24. 9. 2016 se v prostorách Univerzity Hradec Králové konala pod záštitou rektora Univerzity Hradec Králové prof. Ing. Kamila Kuči, Ph.D. již tradiční mezinárodní vědecká konference XIII. Hradecké dny sociální práce na téma „Podpora člověka v jeho přirozeném prostředí“, jež si kladla za cíl přiblížit a zmapovat možnosti podpory člověka závislého na péči jiné osoby v jeho přirozeném prostředí. Účastníci konference věnovali ve svých příspěvcích a následně diskusi pozornost významu rodiny při zajišťování péče, možnostem sociální práce ve veřejné správě, péči o lidi s duševním onemocněním i tématu vzdělávání a kvalifikace sociálních pracovníků.

Součástí této akce byla i tisková konference s představiteli MPSV a rektorem UHK, kde vystoupil také Mgr. Tomáš Lanc se svým životním příběhem:

Jmenuji se Tomáš, je mi 39 let a od narození jsem kvadruplegik – mám

*postížení všech čtyř končetin v důsledku dětské mozkové obrny a jsem na vozíku. Od začátku svého života jsem žil v úplné rodině – s oběma rodiči a sestrou bez handicapu. **Stále se řeší otázka, zda lidé s handicapem mají žít v ústavním zařízení, nebo doma. Za sebe říkám doma, samozřejmě pokud je to ze***

*zdravotního i organizačního hlediska jen trochu možné, se zajištěním vhodné a účinné pomoci. **Pro mě to osobně stoprocentně splňuje služba osobní asistence.** Velmi mi vyhovuje i to, že si zatím sám a svobodně mohu vybrat a vyškolit tým lidí, který se o mě stará. Nejraději si totiž zajišťuji vše sám, nechci být součástí služby, kterou mi někdo organizuje, a to často bez mého vědomí a jejíž průběh nemohu ovlivnit. Jsem již takový solitér. Ne každému však tento způsob vyhovuje. Proto se domnívám, že nejdůležitější je individuální přístup ke každému jednotlivci a možnost volby i třeba nějaké vhodné nabídky nebo řekněme alternativy jednotlivých služeb. Každopádně by ústavní zařízení asi nemělo být první a jedinou možností. Domnívám se, že nové instituce, jako jsou domovy pro seniory či domovy pro osoby se zdravotním postižením, ačkoliv se třeba snaží evokovat rodinné prostředí, ten pravý domov nahradit nedokáží. Proto děkuji všem svým lidem, kteří mi pomáhají žít úplně normální život a ten pravý domov se mnou tvoří. Můj život má prostě „barvy všechny“. A co ten Váš?*

A toto bylo právě stěžejní téma konference – transformace sociálních služeb usilující o navrácení uživatelů pobytových sociálních služeb do

společnosti. Vzhledem k pestrému obsazení jednotlivých sekcí se podařilo nahlédnout na zmíněná témata jak z úhlu teoretického, tak z úhlu pohledu samotné praxe, přičemž úzké propojení těchto dvou perspektiv je pro kvalitní výkon sociální práce nezbytné.

Konference proběhla za hojné účasti našich odborníků z akademické sféry i praxe sociální práce a za účasti dalších specialistů ze zahraničí (USA, Jižní Korea, Tchaj-wan, Norsko, Polsko, Slovensko, Ukrajina, Rusko). Posloužila tak, stejně jako již v minulých letech, k vytvoření solidní platformy pro prohloubení stávajících a navázání nových kontaktů na poli vědeckém, odborném i vzdělávacím. Výstupem z konference bude recenzovaný sborník příspěvků, jehož cílem je zprostředkovat diskutovaná témata i širší odborné komunitě.

Organizátorem konference bylo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR ve spolupráci s Ústavem sociální práce Univerzity Hradec Králové. Konference se uskutečnila jako součást projektu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR „Život jako každý jiný“. Součástí konference se stal i doprovodný společenský a kulturní program.

ADIBUM 2016 a ARONCAS 2016 otevřely dialog mezi malajskými a českými univerzitami

Věra Palánová,
děkanát Fakulty informatiky a managementu UHK

Aula Univerzity Hradec Králové se v září stala útočištěm vědeckých pracovníků z celého světa. FIM pod patronátem rektora UHK zde spolu s MALTESAS (Malaysia Technical Scientist Association) a UTM (University Teknologi Malaysia) zorganizovaly hned dvě konference na téma informační technologie, obchod a management. Program konferencí poskytl především prostor pro dialog o vědeckovýzkumné spolupráci mezi malajskými a českými univerzitami.

Akce byla zahájena v Aule Objektu společné výuky UHK v areálu Na Soutoku za účasti vedení univerzity v čele s jejím rektorem profesorem Kamilem Kučou, malajské delegace, zástupců města Hradce Králové a dalších hostů. V roli hlavních řečníků vystoupili profesor Radosław Piotr Katarzyniak z Wrocław University of Science and Technology, Poland s příspěvkem „Cognitive-oriented approach to linguistic summaries production in ambient intelligence and smart environments“ a profesor Ali Selamat z Universiti Teknologi Malaysia s příspěvkem „Internet Phishing Website Detection Using Hybrid Features“.

Program dále pokračoval prezentací více než sta příspěvků autorů nejen z Česka, ale například i Malajsie, Ruska, Indie, Indonésie, USA, Saudské Arábie, či Jižní

Afriky. Nejlepší příspěvek konference byl oceněn plaketou při slavnostním večeru na zámku Karlova koruna v Chlumci nad Cidlinou. Z pódia si ji odnesl student doktorského studijního programu Informační a znalostní management na FIM Ing. Vojtěch Tuček.

„Jedinečnost těchto konferencí spočívá i v tom, že se jedná o první konference pořádané malajskou organizací MALTESAS v Evropě. Jejich program poskytne prostor pro dialog o vědeckovýzkumné spolupráci mezi malajskými a českými univerzitami, kdy za malajskou stranu se kromě jiných zúčastnil i náměstek ministra pro vědu a výzkum Malajsie Abu Bakar Mohamad Diah,“ řekl předseda konference docent Krejcar, proděkan Fakulty informatiky a managementu UHK, a dodal: *„Konference se konaly v prostorách hradecké univerzity právě proto, že zde probíhá dlouhodobá úspěšná spolupráce mezi naší univerzitou a malajskou univerzitou zastupovanou profesorem Ali Selamatem.“*

Hrajme si i hlavou už podeváté!

Michaela Křížová a Kristýna Vávrová,
Přírodovědecká fakulta UHK

Tylovo nábrežie v Hradci Králové patřilo dva dny druhého červnového týdne již devátému ročníku oblíbené akce Hrajme si i hlavou! Tentokrát byl hlavním tématem akce, kterou pravidelně pořádá Katedra fyziky Přírodovědecké fakulty Univerzity Hradec Králové ve spolupráci s Hvězdárnou a planetáriem Hradec Králové, **SOUBOJ ŽIVLŮ**. Stánky, v nichž se odehrávalo mnoho zajímavých pokusů, obdivovalo několik stovek žáků a studentů základních a středních škol i jejich rodičů. Mnozí zájemci si odnesli i speciální návod na „bádání na doma“.

A co všechno si návštěvníci vyzkoušeli, ohmatali a zažili? Ohňová kouzla, hrátky s kapalným dusíkem a suchým ledem, oblíbené optické klamy, netradiční pokusy s optikou, zvukem i elektřinou, mezi nepopulárnější patřila i úžasná chemie a biologie, včetně pozorování Slunce hvězdářskými dalekohledy. Bonusem pak bylo ohňové i vodní tornádo a laserové bludiště. Děti u stánků sbíraly hlavounky, za které pak získávaly různé odměny. Nově jsme měli připravené také dílničky, kde si ti nejmenší mohli vyrobit různé fyzikální hračky a netradiční hudební nástroje. Nechyběly zde ani opilecké a obracecí brýle, brýle pro virtuální realitu, roboti, vzduchové dělo, rakety

a katapulty, newtonovská kapalina a slizy, husté pokusy a papírové skládačky.

Vyhlášena byla také soutěž pro školy „Zachraň padající vajíčko!“ Žáci měli za úkol zachránit vajíčko, které se rozhodlo létat, a zařídit, aby se i po dopadu na zem stále usmívalo. Na prvním místě se umístili žáci ze ZŠ Sion a ZŠ Černilov.

Příští rok se můžete těšit na jubilejní 10. ročník akce Hrajme si i hlavou!, která se uskuteční ve dnech **22.–23. 6. 2017**. A bude to bomba! Naším tématem bude **„PO STOPÁCH“**, a tak se vydáme po stopách vědců i zvířat a s kriminálkou UHK možná odhalíte pachatele nějakého zločinu. Čeká vás spousta zábavy a poznání! Stánky s pokusy budou opět hořet, dýmat i klokotat a každý účastník si může sám vše vyzkoušet na vlastní kůži.

POZOR, ZMĚNA – na všechny, kteří si rádi hrají, bádají a přemýšlejí, se těšíme na **novém místě** – v **kampusu UHK na Hradecké ulici!**

XX. ročník Týdne knihoven a Knižní veletrh přilákal více než 650 milovníků knih

Marie Otavová,
ředitelka Univerzitní knihovny UHK

Univerzitní knihovna UHK se letos poprvé připojila k již XX. ročníku Týdne knihoven. Hlavním tématem této celostátní akce bylo využití volného času pro vzdělávání a vzdělávání pro život. Jejím významnou součástí byl Knižní veletrh, kterého se účastnily dvě desítky vydavatelství zaměřených převážně na odbornou i populárně-naučnou literaturu. Živé vstupy i vystavené lákavé tituly přitahovaly pozornost návštěvníků, milým překvapením byly i zvýhodněné ceny. Mnozí odcházeli obtěžkáni výpravnými knihami a potěšeni navázanou spoluprací s vydavatelstvími, která si naopak pochvalovala, že o knihy je na půdě naší univerzity velký zájem.

Velmi nás potěšila návštěva vedení UHK, přítomnost pana primátora města Hradec Králové, náměstka hejtmana Královéhradeckého kraje i ředitelů královéhradeckých knihoven. Nadšení z veletrhu a doprovodného programu

neskrýval také ředitel Památníku národního písemnictví v Praze pan dr. Zdeněk Freisleben, který zároveň přislíbil prezentaci na této akci v příštím roce. V tento den rovněž zahájil v kampusu UHK výstavu o životě a díle významného karikaturisty Františka Bidla. Velmi nás potěšila osobní účast mistra knihařského řemesla pana Jiřího Fogla, autora makety Codexu gigas – „Dáblův bible“. Vystavená maketa i vyprávění o této knize, opředené mnoha záhadami, prvenstvími i neuvěřitelnými osudy, budily zasloužený obdiv.

Pozvání na XX. ročník Týdne knihoven přijala také režisérka, scenáristka a spisovatelka Pavla Petráková Slancová, autorka více než čtyř desítek dokumentů věnovaných významným osobnostem z oblasti literatury a umění. V Hradci Králové se setkaly s velkým zájmem její dokumenty o Zdeňku Milerovi, autorovi slavného Krtečka, a grafikovi a výtvarníkovi Zdeňku Mězlovi. Prostřednictvím dokumentu K. Hradeckého mohli návštěvníci sledovat jednotlivé kroky vzniku makety Codexu gigas v dílně Jiřího Fogla a Pavlína Rambové v Žamberku. Připomněli jsme si také umění sklářů z Orlických hor i období vzestupu a ambiciózních projektů Karla IV., jednoho z nejgeniálnějších panovníků. Přednáškový cyklus byl neobyčejně pestrý a zúčastnilo se ho téměř 200 návštěvníků; dvě přednášky byly dokonce překládány do znakové řeči. Uzavřeli jsme ho zmapováním dějin královéhradecké pevnosti s Ing. Jiřím Slavíkem.

Více než sto návštěvníků využilo netradiční prohlídku Univerzitní knihovny UHK a mnozí z nich si jistě jednou zvolí studium právě na UHK nebo se stanou pravidelnými čtenáři naší knihovny.

Skutečným magnetem pak byly vzácné tisky, a to kroniky, bible a odborná pojednání ze 16.–19. století z fondů Biskupské knihovny Biskupství královéhradeckého, které okouzlovaly nejen bohatě zdobenými vazbami, ale také vzácnými rytinami. Skutečnou raritou byl známý Koniášův Klíč, vydaný v tiskárně Jana Klimenta Tybélyho v Hradci Králové v roce 1749. Zasloužený obdiv získaly současné autorské vazby Jana Lánského z Hradce Králové nebo práce z Muzea knižní vazby v Rožďalovicích. Výzdoba knižní vazby oslovila žáky, studenty i dospělé účastníky natolik, že si ochotně vyzkoušeli návrh výzdoby vlastní knihy technikou slepotisku.

Zaměstnanci knihovny, vystavovatelé i všichni přednášející mohou mít opravdu velkou radost, protože Týdne knihoven se zúčastnilo více než 650 návštěvníků. Studenti, akademičtí pracovníci a vystavovatelé navázali cenné kontakty a tato setkání jim nepochybně usnadní i v budoucnu práci s odbornou literaturou i cestu za poznáním.

Děkujeme vedení UHK za převzetí partnerství nad tímto projektem a zároveň děkujeme Královéhradeckému kraji i Lesům ČR za finanční podporu této akce. Moc bychom si přáli v tomto projektu pokračovat i v příštích letech a věříme, že se určitě přijdete zase podívat.

Univerzita třetího věku UHK vstoupila do svého dalšího akademického roku

Iva Jedličková,
Pedagogická fakulta UHK

Nejen studentům bakalářských, magisterských či doktorských studijních programů začal další výukový semestr. V souladu s dlouholetými zvyklostmi také účastníci programů a kurzů Univerzity třetího věku Univerzity Hradec Králové zahájili v minulých týdnech své studium v dalším semestru, někteří z nich přitom už ve svém třetím, pátém, nebo dokonce i desátém studiu.

Snad jen s výjimkou zcela nových studentů jistě všichni známe typický obrázek každé první a druhé středy v měsíci, kdy do auly Objektu společně výuky UHK přicházejí ve velkém počtu studující nejméně o dvě generace starší, než jsou ostatní studenti. Jsou to účastníci tradičních přednáškových cyklů Univerzity třetího věku UHK. V tomto zimním semestru jde o cyklus Cesty českého filmu do roku 1945, jehož přednášející je docentka Kohárová z Historického ústavu FF UHK. Dá se říci, že je to téma přímo na vyžádání účastníků samotných, neboť v minulém akademickém roce bylo realizováno dotazníkové šetření mapující zájem studujících o nová témata pro další roky a právě téma filmu bylo uváděno jako nejčastější přání do budoucna. Nejspíše nepřekvapí název přednáškového cyklu letního semestru tohoto akademického roku, neboť i ten vychází ze studijních přání dotazovaných účastníků. Žádanou psychologickou problematiku jsme tentokrát s psychologem z Katedry pedagogiky a psychologie PdF UHK a dalších pracovišť nazvali Člověk v realitě mezilidských vztahů. Čtenáři Zpravodaje UHK se jistě upamatují, že před nedávnem

jsme na jeho stránkách účastníky přednáškových cyklů představili a přiblížili jejich motivaci pro studium v Univerzitě třetího věku, oblíbená témata a studijní očekávání. Přednáškové cykly, tradiční a hojně vyhledávané, ovšem zdaleka nejsou jediným programem Univerzity třetího věku Univerzity Hradec Králové.

I když tyto přednáškové cykly například v minulém akademickém roce navštívilo na tři sta účastníků, ještě větší počet byl těch, kteří studovali v dalších programech a kurzech Univerzity třetího věku (celkem studovalo v přednáškových cyklech i programech Univerzity třetího věku 623 účastníků). Pro řadu současných seniorů je příznačný hlubší zájem o vybraná témata nebo vědní obory, a proto vyhledávají náročnější varianty studia Univerzity třetího věku. Těm naše univerzita nabízí ucelené programy buď roční, nebo tříleté – rozsah výuky v nich je od 24 do 30 hodin v každém semestru, přednášky a seminární výuka se konají ve významně menších výukových skupinách a studenti vypracovávají semestrální práce nebo jinou formou prokazují míru osvojení studované problematiky.

V současném akademickém roce se rovněž uskutečňují jak tříleté studijní programy, tak roční kurzy. Ve tříletých programech účastníci studují ve druhém ročníku programu Historického ústavu FF UHK Kapitoly z dějin Evropy, ve druhém ročníku programu Katedry německého jazyka a literatury PdF UHK nazvaného Německy mluvící oblasti a jejich přínos společnosti a dále v prvním a druhém ročníku programu Umění 19. a 20. století. Tento program navazuje na tříleté studium programu Dějiny umění a zájem seniorů o nově otevřený program byl tak značný, že bylo rozhodnuto o realizaci výuky vždy ve dvou paralelních výukových skupinách.

Celkovou studijní nabídku Univerzity třetího věku na Univerzitě Hradec Králové doplňují a oborově zpestřují roční kurzy, a to nejen jazykové. V těch jazykových senioři studují

čtyři jazyky v sedmi kurzech různé úrovně pokročilosti: anglický jazyk ve čtyřech úrovních (pro lehce pokročilých začátečníky, pro mírně pokročilých, středně pokročilých a pokročilých) a dále německý jazyk pro pokročilých, italský jazyk pro středně pokročilých a francouzský jazyk pro mírně pokročilých. Další kurzy jsou zaměřeny například na využívání moderních technologií (s rozlišením úrovně pokročilosti), na objevování zákonů v přírodovědě apod.

Univerzita třetího věku na Univerzitě Hradec Králové sice nepatří k nejstarším ani největším univerzitám třetího věku v České republice, přesto patří dlouhodobě k nepřehlédnutelným vzdělávacím příležitostem pro zájemce seniorského věku nejen z Hradce Králové a jeho okolí, ale i celého širšího regionu.

Noc vědců na UHK!

30. 9. 2016

Téměř 2000 návštěvníků

60 zábavných a naučných stanišť

Téma: „Bezpečnost“

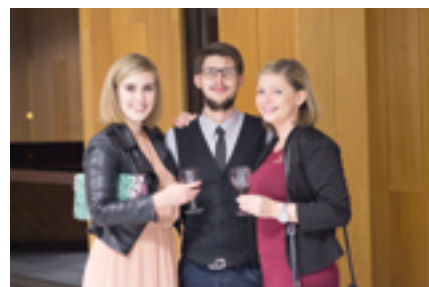

zcela zaplnili v úterý 15. listopadu Kongresové centrum Aldis v Hradci Králové, kde si na Společenském večeru UHK připomněli historický význam události s datem 17. listopad a stali se svědky ocenění desítky výjimečných studentů univerzity, kteří její dobré jméno reprezentují i za hranicemi naší republiky. Po slavnostní ceremonii si užili v kulturní části večera koncert Lenky Filipové a houslového oktetu Brno Strings. Ve foyer kongresového centra na ně čekala výstava, kterou zde připravili studenti Katedry výtvarné

kultury a textilní tvorby Pedagogické fakulty. Mnozí z hostů odtud odcházeli i se zakoupeným uměleckým dílem. Oceněné studenty na Společenském večeru UHK vám představíme v příštím čísle Zpravodaje.

Něco takového 100 km od Pardubic nenajdete

Kristýna Vávrová,
děkanát Přírodovědecké fakulty UHK

Na katedře chemie byl o prázdninách akreditován nový obor a již v září přivítal první studenty.

Prázdniny sice většinou pro vysoké školy znamenají „okurkovou sezonu“, ne tak ale pro naši katedru chemie. V průběhu července 2016 byl totiž akreditační komisí schválen nový navazující magisterský obor Bioorganická chemie a toxikologie škodlivin. Jeho studenti se budou věnovat studiu přírodních látek včetně nebezpečných toxinů a jejich možných účinků na živé organismy. Absolventi oboru budou specialisty na

přírodní látky a toxikologii a jistě velmi rychle najdou uplatnění.

Je to teprve druhý obor tohoto zaměření v České republice, a i přes to, že byl schválen uprostřed prázdnin a přijímací řízení se konalo na konci srpna 2016, tedy v době, kdy většina studentů ještě na školu ani nepomyslela, přece jen se našli dva studenti, kteří v září do tohoto oboru nastoupili. Jedním z nich

je Michaela Melíková (absolventka bakalářského oboru Chemie na PŘF UHK), která nám v krátkém rozhovoru prozradila, proč si tento obor vybrala a co je pro ni na chemii nejzajímavější.

Co Vás baví na chemii nejvíc?

Mně se na ní líbí, že je plná překvapení. Ne vždy experiment vyjde stejně, ale když se něco takového stane, dá se z toho odvodit něco nového a můžete přijít na něco nečekaného, na co nikdo jiný před vámi nepřišel. A navíc je to moc krásná věda, protože přijdete do styku s takovými látkami, které v běžném životě nepotkáte, nebo i potkáte, ale vidíte je tu z úplně jiné strany.

Proč jste si vybrala právě Přírodovědeckou fakultu UHK?

Jsem Pardubačka, takže to mám „za humny“, ale chemii jsem si tady vybrala předně proto, že v Pardubicích mi přišla zaměřená příliš průmyslově, manažersky a materiálově, a mě baví spíš ta hravá chemie. V Hradci byl na výběr obor, který nabízí studium struktury látek takovou cestou, která mě zajímá, a to přes výpočetní chemii. To v okruhu 100 km od Pardubic nikde jinde není.

Na co jste se zaměřovala v bakalářské práci?

Zkoumala jsem jeden protein, který se vyskytuje v lidském těle, a jeho vztah s některými nemocemi, zejména s Alzheimerovou chorobou. Hledala jsem způsoby, jak ho ovlivnit tak, aby k nim nedocházelo.

Proč jste se po bakalářském studiu rozhodla zůstat na PŘF UHK?

Bylo to hlavně z toho důvodu, že zde nabízí studium výpočetní chemie, a také proto, že tato univerzita má velice rodinný přístup ke studentům. Je vřelý, individuální a je možné se tu věnovat takovému zaměření, které vás nejvíce zajímá.

Už víte, na co se zaměříte v diplomové práci?

Nejspíš bude navazovat na tu bakalářskou a bude pokračovat ve studiu dalších molekul.

Pomýšlíte i na akademickou dráhu?

Líbilo by se mi tu zůstat jako akademička, ale myslím, že je na to ještě hodně času.

Nikaragua

Karel Kouba,
prorektor pro zahraniční vztahy UHK

Nikaragujská národní autonomní univerzita v Leónu (UNAN-León) je nejstarší univerzitou v zemi, založenou již roku 1812. Pro UHK představuje jednoho z nejbližších zahraničních partnerů mimo Evropu, což potvrdila i červencová návštěva delegace vedené rektorem UHK prof. Kamilem Kučou. V posledních čtyřech letech na UNAN-León studovalo v rámci semestrálních výměn 9 studentů z UHK a do Hradce Králové přijelo 6 studentů z Nikaraguy. Již druhý rok po sobě se UHK podařilo získat projekt Erasmus, který umožní financovat pobyty nikaragujských studentů v Hradci Králové, výzkumné a studijní pobyty hradeckých doktorandů v Nikaragui a krátkodobé výměnné pobyty učitelů s cílem vyučovat v intenzivních kurzech.

Spolupráce UHK s UNAN-León byla původně zahájena na půdě Filozofické fakulty UHK, která díky svému magisterskému a doktorskému oboru latinskoamerických studií vysílá své studenty na výměnné pobyty na řadu špičkových latinskoamerických univerzit. Postupem času se k výměně studentů přidala i Fakulta informatiky a managementu UHK, avšak možnost studia či samostatného výzkumu v této vzdálené zemi je otevřena i studentům ostatních součástí UHK. Intenzitu vztahů s UNAN-León dokreslují i výměny na úrovni vyučujících. Již v roce 2013 vyučovali hradečtí politologové v třídydenním

specializačním kurzu v oboru Politologie pro studenty i vyučující UNAN-León. Nikaragua je totiž poslední zemí Latinské Ameriky, kde dosud neexistuje studijní obor politologie, a UHK dlouhodobě podporuje jeho vytvoření právě na své partnerské univerzitě. Významným impulzem pro spolupráci byla i výuka dr. Martiny Páskové z FIM v oblasti geoturismu. Zástupci UHK uskutečnili během své návštěvy řadu vzájemných jednání s rektorem UNAN-León Octaviem Guevarou, s děkany fakult a vedoucími kateder a výzkumných center. Prof. Kamil Kuča společně s dr. Filipem Studničkou z Přírodovědecké

fakulty UHK hovořili před zaplněnou aulou Lékařské fakulty UNAN na téma přírodovědného a biomedicínského výzkumu na UHK a připomněli i možnosti výzkumné spolupráce.

Současná Nikaragua je poznamenána svou nedávnou dramatickou historií. Úspěšná revoluce vedená sandinistickou gerilou svrhla v roce 1979 brutální diktaturu klanu Somozů. Následná občanská válka v 80. letech pak dále zdecimovala ekonomické zdroje země. Ani po návratu sandinistického prezidenta Daniela Ortegy k moci od roku 2006 se stále nedaří Nikaragu vymanit z postavení třetí nejchudší (po Haiti a Hondurasu) země Latinské Ameriky. Vnějšího pozorovatele však v zemi zaujme bouřlivá historie, nádherná

příroda, přívětiví lidé i optimistická snaha vzdorovat objektivním bariérám rozvoje. Nepůjde to však samo. Řešení řady propojených sociálních, zdravotních či environmentálních problémů je nemyslitelné bez silných vzdělávacích a výzkumných kapacit v zemi, k jejichž budování může přispět i mezinárodní spolupráce UHK. UNAN sídlí v historickém Leónu, bývalém hlavním městě Nikaraguy. Dvousettisícové přívětivé město mezi Pacifikem a řetězcem aktivních sopek má jedinečnou atmosféru univerzitního města. I díky komunitním projektům organizovaným univerzitou UNAN-León je León jedním z nejbezpečnějších středoamerických měst. Studenti i vyučující UHK mohou této jedinečné atmosféry využít!

Projekt Letní škola UHK

Bára Stoklasová,
realizační tým Letní školy Norské fondy

V červnu 2016 proběhl na UHK pilotní projekt s názvem *The Summer School of Interdisciplinary Studies*. Projekt byl financován z Norských fondů pod čísly NF-CZ07-MOP-3-200-2015/NF-CZ07-MOP-4-285-2015.

Program letní školy zaštitily všechny součásti univerzity, společně připravily čtyřtýdenní letní školu pro vysokoškolské studenty z Norska. Program byl zvolen jako průřez všemi obory, aby se studenti mohli seznámit s výukou na UHK, s naší kulturou a získat povědomí o studiu v České republice, což by mělo vést k budoucímu zájmu o dlouhodobé studium na UHK.

Každá součást měla připraveny 2 moduly včetně jednoho celodenního výletu. V jednotlivých týdnech si studenti mohli vybrat jeden z nabízených modulů dle svých preferencí a oborů, na jejichž základě se však realizovalo místo zamýšlených 10 modulů pouze 6. V prvním týdnu většina studentů volila modul

Pedagogické fakulty UHK, ve druhém týdnu si účastníci vybrali modul ÚSP. Třetí týden byl vzhledem k počtu účastníků i počtu modulů nejbohatší. Proběhl modul Přírodovědecké a Filozofické fakulty UHK a Ústavu sociální práce UHK. V posledním týdnu se realizoval modul Pedagogické fakulty UHK.

O první letní školu interdisciplinárních studií projevilo zájem přes třicet studentů, nakonec jich přijelo dvacet. Od partnera Lillehammer University College přijely 4 studentky, 3 z nich tu pobýly celé 4 týdny. Z partnerské univerzity NTNU v Trondheimu se dostavilo 16 účastníků (13 studentek a 3 studenti). Program letní školy byl původně plánován pro účastníky na 4 týdny, avšak to se po prvotním představení konceptu mezi studenty nesetkalo s pozitivním ohlasem, a proto bylo umožněno, aby studenti přijeli i na kratší období než na celý měsíc. Z 20 studentů absolvovalo kompletní program 7 studentů, zbylí přijížděli a odjížděli podle svých možností; nejkratší pobyt byl na 7 dní. Největší překážkou pro účast na celém programu byly nedokončené zkoušky, které studenti skládali ještě v prvním týdnu měsíce června.

Garantem pilotního projektu byla v té době prorektorka pro strategii a rozvoj dr. Monika Žumárová, v realizačním týmu působili zástupci jednotlivých součástí: Mgr. Dagmar El-Hmoudová, Mgr. Kateřina Chaloupková, Mgr. Lenka Kašparová, dr. Kateřina Štěpánková a prof. Martin Bílek, kteří

spolupracovali s ostatními kolegy zapojenými do jednotlivých modulů a dané moduly za své součásti garantovali. Na projektu spolupracovala i studentská ESN Buddy system HK, univerzitní koleje a studenti jednotlivých kateder. Všem za to patří veliké díky! Bez nich by pilotní projekt letní školy neproběhl tak bezproblémově.

Získané zkušenosti i navázané bilaterální vztahy s norskými partnery v budoucnu jistě využijeme.

Zahraníční studenti trávili léto na FIMce

Dagmar El-Hmoudová,
Fakulta informatiky a managementu UHK

V červenci a srpnu 2016 patřily prostory Fakulty informatiky a managementu UHK zahraničním studentům, kteří se rozhodli strávit část svých letních prázdnin na letních školách pořádaných touto fakultou. Obě letní školy měly společný cíl – kromě odborných témat hlavně v oblasti IT přiblížit zahraničním hostům naši kulturu, zvyky a představit Českou republiku jako místo, kam stojí za to se vrátet.

Hong Kong Summer Exchange 2016

Letní škola se konala od 11. července do 5. srpna 2016 na Fakultě informatiky a managementu UHK. Zúčastnili se jí studenti z katedry elektrotechniky, City University of Hong Kong a studenti Business School, University of Hull.

Čtyřtýdenní program se skládal ze 3 modulů: *Advanced Programming in Java*, *Virtualization platform VMware and Hyper-V* a *Introduction to Computer Graphics – programming a graphics card*. Kromě tohoto odborného zaměření škola nabídla také tzv. akademické Talks – přednášky vysokoškolských odborníků a profesorů v pohodové atmosféře s cílem poskytnout studentům stručný úvod do nejnovějšího vývoje ve sféře výzkumu a technologií v oblasti IT technologií. Studenti měli možnost zúčastnit se i průmyslových návštěv – např. společnost MICRORISC, s.r.o. v Jičíně, GMC Software Technology plc v Hradci Králové či společnost Petrof,

Hradec Králové a absolvovat seminární rozhovory uspořádané s cílem poskytnout hostujícím studentům znalosti o povinnostech, rolích a profesionálním chování inženýra v moderní společnosti (např. Mgr. Radka Svobodová, MBA, z Foxconn CZ). Firemní návštěvy v průmyslovém sektoru byly organizovány hlavně pro pochopení řízení, organizace a obchodních praktik firem v České republice.

Kromě toho byly do programu zařazeny prohlídky Prahy a Hradce Králové s průvodcem či návštěvy zajímavých míst v Královéhradeckém kraji, např. Hrádku u Nechanic. Po úspěšném dokončení všech čtyř modulů si studenti domů odvezli 6 kreditů (ECTS).

Podle vyjádření účastníků této letní školy byli s pobytem spokojeni, kvalitu kurzu označili za „velmi dobrou“. Ocenili hlavně „bohatý inspirující program“

a možnost porozumět více našemu evropskému prostředí.

IT & Business Summer School se konala v prostorách FIM UHK od 25. července do 7. srpna 2016. Letošního druhého ročníku se zúčastnili studenti z National Chin Yi University of Technology, Taiwan, University of Science and Technology Peking, Čína a z University of Granada, Španělsko. Hlavním cílem i této letní školy bylo prezentovat mezinárodním studentům prostředí moderních IT technologií a interkulturní obchodní komunikaci. Šlo nejen o to, nabídnout vysoce kvalitní studijní program, ale také připravit bohatý kulturní a společenský program pro jeho účastníky.

IT & Business Letní škola byl 12denní program, skládající se z přednášek a workshopů rozdělených tematicky do 4 modulů: 1. Mezikulturní

obchodní komunikace v globálním podnikatelském prostředí a interkulturní management, 2. Základy účetnictví – Mezinárodní obchod, 3. Počítačové sítě a 4. Moderní Informační technologie – Vmware.

Součástí programu, stejně jako u předchozí letní školy, byly také výlety s výkladem do centra Hradce Králové a Prahy. Průvodci byli studenti oboru Management cestovního ruchu, kteří program výletů sami připravovali.

Účastníkům letní školy se líbily zejména lekce interkulturní obchodní komunikace a počítačových sítí. Vysoce ocenili přátelskou atmosféru ve třídě i celkovou organizaci.

Studenti obou letních škol měli i společný program, v závěru pobytu se sešli na neformálním setkání, kde jim byly předány certifikáty o absolvování.

Letní škola interdisciplinárních studií letos poprvé na UHK

*Kristýna Vávrová,
děkanát Přírodovědecké fakulty UHK*

Na půdě Univerzity Hradec Králové se v červnu tohoto roku konal první ročník Letní školy interdisciplinárních studií. Na jejím programu spolupracovaly všechny fakulty UHK. Pro účastníky Letní školy interdisciplinárních studií bylo připraveno několik modulů na každý týden, a to vždy buď humanitním, nebo přírodovědným zaměřením. Nechyběly ani exkurze, díky nimž studenti navštívili např. Litomyšl, Kuks, Plzeň nebo Kutnou Horu.

A jaká byla tato letní škola z pohledu účastníka? Odpověď nabízí následující řádky. Se svými zážitky se nám svěřila **Tadeja Senica, která přijela z Univerzity v Mariboru.**

For 4 weeks, from Monday to Wednesday, I was attending classes at Faculty of Science. Most of the time I was attending chemistry oriented lessons but there were some biological and mathematical lessons too. Different professors spoke to me in English but lectures were in Czech language. At first I had problems with understanding but in last week I was able to understand some Czech words. In biology classes terminology was similar to Slovenian.

I really wanted to attend laboratory work. I was surprised of how many equipment was there and students were doing some interesting but easy experiments. It was interesting to see and feel that chemistry or biology work is the same in different places – for example chromatography was the same there as in Slovenia. Only different thing I noticed in these few days was that students were doing more for themselves (writing journals from lessons

and laboratory work and so on). That's good because children are supposed to be prepared for later years at college.

Teachers and coordinators were very kind, all of them spoke English (at least they were trying), they offered their free time to show me a lot of things, books, places, classes, buildings and so on. I made some new friends there and met old ones – one friend was in Erasmus program at my faculty in Slovenia before. He was also very kind, he helped me find banks, post office, restaurants and other things.

I think Czech culture is the same as in Slovenia. I didn't have any problems with people in stores or restaurants. They were all kind and funny. Also the nature in Hradec Kralove is beautiful – it reminds me of the city where I study, but with a little bit more people and green parks. I like small cities because you can get by foot in every corner and you don't have to wait in traffic jams.

In these 4 weeks I spent all my free time on trips and I visited some nice places. For example I was in Kutna Hora, Pilsen and Tech Mania, hospital Kuks, Jaromer, ZOO, Prague, Litomyšl and Adersbach. Unfortunately there was no time for swimming in pool but maybe next time.

Going to Czech university was one of my greatest decisions. In 4 weeks I met a lot of new friends, teachers, learned some Czech words, saw a lot of nice places and at least I saw how are classes and laboratories there. And I was practising my chemistry and biology terminology in English, too.

I recommend Czech Republic all students who are willing to go study abroad because they will see beautiful country, meet kind people, spend few money and learn a lot.

Zahraněním stážistům se na IMITu líbí

Jiří Červený, Institut moderních informačních technologií
Fakulty informatiky a managementu UHK

Stalo se jakýmsi nepsaným pravidlem (s trochou nadsázky by se dalo říci dokonce „tradicí“), že každoročně dorazí několik zahraničních stážistů na Institut moderních informačních technologií (dále jen IMIT) na FIMu.

Tito studenti zde získávají zkušenosti nejen s nejmodernějšími virtualizačními a cloudovými technologiemi, ale v poslední době i s mikropočítači Raspberry Pi nebo počítačovou grafikou. Na druhou stranu pro FIM je přínosem zvýšení podílu zahraničních studentů na studiu, prohlubování internacionalizace a spolupráce se zahraničními institucemi.

Tyto stáže probíhají od roku 2011 a od té doby se zájem o ně stále zvyšuje. Poslední roky musíme zájemce dokonce odmítnout, protože na institutu zkrátka nemáme tolik volných židlí, kolik bychom potřebovali. Pohled na pobyt v Česku očima zahraničních studentů vám nyní nabízíme v následujících odstavcích.

Ntoutsos-Oikonomou Konstantinos:

My name is Konstantinos-Ntoutsos Oikonomou and I am from Greece. From 1st of March and until the end of June I am doing my internship at the Institute of Modern Information Technologies. I study Electronical Computer Systems Engineering in Athens at the Piraeus University of Applied Sciences. It's my first time in the Czech Republic. I came at the beginning of September for studies and I prolonged my stay for another

6 months. All in all I am really satisfied and everything is exactly as I was expecting. The cost of life is cheaper than Greece, about 30% and high in quality which makes it perfect for me.

I chose FIM because it's one of the most well-known universities here in Czech Republic. The infrastructure is amazing and the teaching process is well planned and great!

Here at IMIT dpt, I work on different kind of things. First of all I set up the server and the new website of the dpt. Also I am working on a series of projects with microcomputers. Meanwhile, I am reading about new research trends that can help us improve things here at FIM and I am providing consultation for email campaigns or graphic design when needed.

My co-workers are great! From the first day everyone here at IMIT made me feel welcome and I quickly adjusted. My supervisor Červený Jiri provided me with all the necessary information in order to start right away my productive work.

Everything is as I was expecting it. I definitely feel that my stay is a benefit for my future!

In my free time I prefer to travel, sit outside for a nice traditional Czech meal, go for walks near the river.

Jalil Hajouji Idrissi:

My name is Jalil Hajouji. I am 20 years old, I am from Morocco but I study in Lille, France at an engineering school: Telecom Lille. It's been six weeks I have been in Hradec Králové.

I do my internship at the IMIT, informatics service of the Faculty of Informatics and Management. It's actually my first time in the Czech Republic. My first impression from the Czech is that people here are very kind and open-minded. The weather here is nice, sunny most of the time in contrary in Lille where most of the time it's raining. Moreover, services here are cheaper.

I wanted to come to this university because first, it relates with what I study at my school. I wanted to come to the Czech Republic to discover a new country and a new culture. I also wanted to improve my level in English talking with other people.

I feel very good in the working group IMIT, people are very cool and nice. When we are stuck on something, they can help us, there is no pressure. I think that's a very good experience to be here.

Guillaume Villemont:

My name is Guillaume Villemont, I come from France. I study at Polytech Lille, an engineer school from northern France. I study computer science and electronic to build embedded devices.

I am here for a two-month internship at IMIT department to create network and help develop graphic design objects to build a video game. I had to do an internship in a foreign country and I had already come to Hradec Králové. So I asked Jiří for his last seat in the office.

I had already come to Hradec Králové last year, and I feel the same way when I came back this year. It is a peaceful city, where I like to live a few months. Life here is cheaper than in France and people are kind. I love working in the IMIT office.

There is a good ambiance, everyone takes care of us and discussions are easy even if we don't speak the same language. In a general way Czech people want us to discover their country. It is nice to see that. This internship is a good experience for me. I improve my English skills and discover a different way of life.

Fabien Bloume:

My name is Fabien Bloume, I'm 21 and I come from Lille, a city located in the north of France. I study engineering in the field of telecommunications, I'm on the second year out of 5 in Télécom Lille, my school.

The first time I visited Czech Republic was last year to visit some friends during the summer, and this is where a love story with the country began. In just one year, I've travelled 5 times to the Czech Republic. Czech Republic is a fascinating country for its beautiful cities, for all the very nice events that keep happening on a daily basis across the country, and, most importantly, the people. The young generation

keeps impressing me, I've made so many friends and nice meetings here. Even people who cannot talk a word of English, they would try their best to communicate, present you to their relatives and give you a warm welcome. That is something I could never have expected, I keep meeting those people every time I come back to Czech Republic.

I feel like Czech people are very good at living in the moment, and this is what seduces me a lot.

As we need to talk of the downsides, apart from the fact that the older generation is usually less welcoming to foreigners, I would say that the biggest shock is the first meeting for someone. It's funny and yet uncomfortable to meet someone for the first, and say 'ahoj' with a 1-meter distance. Luckily, it usually happens only once because the next time, they would hug you. We are so used to a much more intimate way to say hello in France, with 'la bise', where we can kiss on the cheeks, first meeting or not.

I chose the IMIT department after the positive feedbacks from some friends who had been there earlier, and I am really happy to be there. The premises are wonderful, everything is new, good-looking and it's really a perfect place to study and learn. It becomes even

Foto:

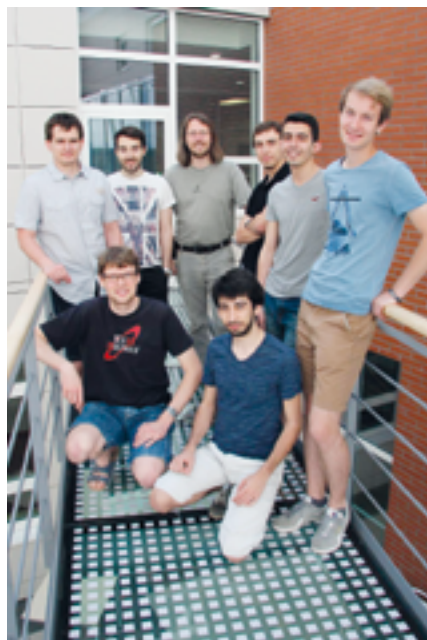
Na snímku stojící zleva: Aleš Vokál, Konstantinos Ntoutsos-Oikonomou, Jirka Červený, Michal Macinka, Jalil Hajouji Idrissi, Fabien Bloume, dole zleva: Honza Budina, Guillaume Villemont

better, the equipment is just perfect and working like a charm. I have all the resources I need thanks to the IMIT team.

The team is very talented and receptive. They are very nice on a daily basis and gave us a great welcome.

I am very happy to be able to study on a cloud environment, Microsoft Azure, and try out all the possibilities I need and want, it will definitely help me for my studies, and for my professional career.

As a conclusion, Czech Republic is right now a perfect place for me to study, learn, grow as an individual, and enjoy the countless very nice events in my free time.

Pobyt v Hongkongu považují za obrovský přínos

Petr Weissar, student Fakulty informatiky a managementu UHK

Jmenuji se Petr Weissar a jsem studentem 2. ročníku navazujícího oboru Aplikovaná informatika. Využil jsem nabídky Fakulty informatiky a managementu UHK strávit červencový měsíc na letní škole v Hongkongu, přesněji na City University of Hong Kong. Fakulta mimo jiné také finančně podpořila tuto aktivitu.

Let Praha → Dubaj → Hongkong a cesta zpět Hongkong → Dubaj → Praha byl velice příjemný a byl jedním z nezapomenutelných zážitků letní školy. Předtím jsem však absolvoval méně příjemné doporučené očkování na břišní tyfus a žloutenku typu B.

Ubytování bylo zařízeno univerzitou. Škola vlastní 11 dvanáctipatrových budov, do kterých se lze dostat s přidělenou zámkovou kartou. V pokoji jsme byli dva Češi a měli jsme společnou koupelnu s čínskými studenty, což bylo úplně bez problému. Na snídani jsem chodil do jedné z pěti kantýn, které jsou různě uspořádané buď v areálu kolejí, nebo v některé z budov univerzity v kampusu. Často jsme na večeri chodili do města na sushi, což bylo výrazně levnější, nebo naopak jsme občas zašli na nákladnější oběd na „dim sum“.

Centově přijatelná varianta byla také v místních fast-foodech.

Z velké části je Hongkong pokrytý sítí metra, kteréž dalo přiřadit k metru pražskému. Systém přesedání z linky na linku pro mne byl první jízdu nepochopitelný, ale za malou chvíli jsem si na systém zvykl a metro v Hongkongu je podle mě nejlepší metro, ve kterém jsem kdy jel. Všude po městě každou chvíli jezdí autobusy a mikrobuses. Pokud jsme chtěli do míst v časech, kdy MHD nejedí, využili jsme dopravu pomocí taxi, protože ceny byly velmi přijatelné.

V areálu kolejí a v univerzitním kampusu se nacházejí Wi-Fi sítě eduroam a místní CityULan, kam se lze přihlásit se školními přihlašovacími údaji. V areálu univerzity se signálem

nebyl problém, ale to nelze říci o pokoji na kolejích. V konečné fázi jsem vlastně skoro ani nezapínal Wi-Fi a „jel“ stále přes mobilní internet, jelikož se po celém Hongkongu nachází vysokorychlostní LTE síť.

Náplň studia byla rozdělena do dvou hlavních částí. První část byla zaměřena na výuku programování v jazyce Java, používání Android komponent v layout souborech a vytvoření několika základních aplikací pro porozumění

celkovému kontextu látky. V rámci druhé části bylo možné se rozhodnout, jestli pokračovat dále s vývojem Android aplikace v týmu, nebo věnovat se designu hardware a frekvencím antén. S místním lektorem Kinnym jsme se ve spolupráci se studenty Alešem Bergerem a Karlem Petránkem domluvili na vytvoření vlastního projektu. Projekt byl zaměřen na poskytnutí rad a zkušeností nově příchozím exchange studentům, co se týče důležitých míst v Hongkongu a bylo možné k těmto bodům připisovat komentáře, obrázky, zkratka umožnit jednoduchou komunikaci.

Pobyt v Hongkongu považuji za obrovský přínos. Měl jsem možnost procvičit svou angličtinu, poznal jsem mentalitu východních kultur, prošel si krásami i nebezpečím asijské přírody a prodíral se v jednom z nejvytíženějších a nejlidnatějších měst na světě. Studium v Hongkongu musím doporučit každému, kdo má zájem naučit se programovat pro Android a poznat krásy tohoto města. Má slova potvrzuje i můj kamarád z FIM UHK Aleš Berger: „V červenci nás celkem 12 ‚fimáků‘ odjelo na letní školu do City University of Hong Kong s odhodláním studovat vývoj mobilních aplikací pro Android OS. Společně s Číňany, Tajwanci a Korejci jsme chodili do školy a poznávali Hongkong. Kromě výuky jsme navštívili super místa, poznali nové lidi a užili si léto zase trochu jinak. Naše česká parta byla perfektní a ostatním Asijcům jsme ukázali, co to znamená UHK. Za nás za všechny chci poděkovat FIMce, že nám dala možnost a peníze na cestu.“

Na fotce: „Fimáci“ s paní Idu Pang ze City University of Hong Kong

Malajsie

▲ Společné foto z dvoudenní návštěvy BoDen farmy (v tričkách, která jsme dostaly od institutu)

Veronika Mazancová, Jitka Adamová, Lucie Machová a Martina Bílková, studentky oboru Management cestovního ruchu na Fakultě informatiky a managementu UHK

Jak se čtyři studentky z FIMky dostaly v létě do Malajsie? Stačilo nám přihlásit se do soutěže o stipendium na letní školu v Kuala Lumpur!

Ačkoliv by někoho mohlo odradit spojení „letní škola“, poté, co jsme si prohlédly program tohoto dvoutýdenního projektu, rozhodně nám nevadilo, že i v době letních prázdnin budeme sedět pár hodin denně ve školních lavicích. Organizátoři pro nás připravili sérii deseti modulů na téma Multikulturalismus v Evropě a Asii, kde nám přednášeli zahraniční profesori či zvaní hosté, např. z ministerstva obchodu, OSN, mládežnických organizací atd. Dále jsme navštívily řadu dalších institucí, jako např.

Ministry of Higher Education, Halal Development Corporation, The Perdana Putra Inc. apod., kde nás rovněž čekaly přednášky na různá témata související s multikulturalismem. Kromě přednášek jsme měly i spoustu exkurzí, kdy jsme navštívily například Národní muzeum, BoDen farmu, kde jsme strávily dva dny seznamováním se s agroturismem v Malajsii a kde jsme si vyzkoušely chytání ryb holýma rukama. Zavítaly jsme také do bývalého koloniálního města Melaka, které nám trochu připomnělo Evropu; prohlédly jsme si Kuala Lumpur z 86. patra slavných Petronas Twin Towers a také jsme se podívaly do velkolepých Batu Caves. Jelikož většina jídla byla zajištěna organizátory, trochu jsme se bály, aby nás neošidili o místní chutě. Naštěstí tomu bylo právě naopak, organizátoři si dali velmi záležet na výběru restaurací a my jsme tak měly

◀ Společné foto z návštěvy Ministry of Higher Education (dialog s ministrem školství)

možnost ochutnat nejen tradiční malajská jídla, ale i čínskou, indickou, korejskou či japonskou kuchyni. Navíc se hned vedle kolejí, kde jsme byly ubytované, dvakrát týdně konal tradiční Night market, kde jsme měly možnost vyzkoušet i místní street food a nejrůznější druhy ovoce a zeleniny. Aby to ale nebylo jen o Malajsii a malajské kultuře, pro nás, Evropany, které poprvé navštívily Asii, bylo obrovskou zkušeností poznání kultur Indonésie, Japonska, Thajska a Koreje, odkud pocházeli naši kolegové z letní školy a od kterých jsme se toho také spoustu dozvěděly a naučily.

Díky stipendiu od FIM, které pokrylo náklady na školné (to zahrnovalo ubytování, stravu, transport a doprovodný program) a letenku, nám stačilo minimum dalších vlastních nákladů, jelikož je jihovýchodní Asie stále jedním z levnějších koutů světa. Asi jedinou skutečností, na kterou bychom si mohly stěžovat, je, že program trval jen dva týdny. I tak to ale pro nás všechny byla výjimečná zkušenost, kdy jsme na vlastní kůži poznaly tu pravou Asii a získaly spoustu nezapomenutelných zážitků.

▲ Foto, kde jsme si vyzkoušely tradiční kroje – batik a sarong.

▼ Foto z jednoho z modulů týkajících se multikulturalismu s profesorem Borschbergem

Mezinárodní setkání studentů a učitelů sociální práce – ALLISW

Radana Křížová,
ředitelství Ústavu sociální práce UHK

Ústavu sociální práce UHK se stal na konci dubna centrem mezinárodního setkání studentů a učitelů v rámci společného projektu ALLISW. Jedná se o unikátní projekt společného vzdělávacího kurzu „Sociální práce v mezinárodním kontextu“, kterého se kromě Ústavu sociální práce UHK (zastoupen dr. Hlouškem) účastní univerzitní pracoviště vzdělávající sociální pracovníky z dalších pěti evropských zemí – Portugalska, Finska, Litvy, Slovinska a Rumunska.

Třídenního setkání se zúčastnilo 15 studentů a učitelů, kteří absolvovali několik společných přednášek a workshopů, kde si vyměňovali inspirativní poznatky z vlastní praxe.

Debatovalo se zde nad velkým množstvím témat týkajících se nejen současného stavu, ale i budoucího vývoje sociální práce. Ústředním tématem se pak samozřejmě stala migrační vlna uprchlíků mířících do Evropy, která je v současné době velmi aktuální. Všichni účastníci vyprávěli o svých vlastních zkušenostech s uprchlíky, kteří přišli do jejich zemí. Snažili se upozornit na potřebu vnímat migranty jako osoby v nouzi, jimž je třeba pomoci a jejichž práva je potřeba hájit. Zároveň se celá skupina českých i zahraničních studentů sociální práce účastnila mimoškolního programu pečlivě připraveného studenty 1. ročníku denního studia oboru

Sociální práce. Zahraniční studenti si prohlédli významné památky Hradce Králové, navštívili univerzitní kampus Na Soutoku a zavítali také do Jiráskových sadů, ze kterých byli všichni nadšeni. Další večer strávili naši hosté rovněž ve společnosti studentů prvního ročníku, tentokrát však na bowlingu, který si všichni užili, a tak se studenti více sblížili.

Přestože se jednalo o pouze třídní setkání, bylo velmi obohacující pro všechny zúčastněné, a to nejen při sdělování vlastních poznatků z praxe. V závěrečném hodnocení byl velmi kladně hodnocen hostitelský potenciál ÚSP UHK, na druhé straně se zahraniční hosté podívovali nízké účasti českých kolegů a kolegyň, a to jak ze strany studentů, tak učitelů.

Příští rok přebírá hostitelskou štafetu Univerzita v portugalském Lisabonu.

Obyčejně neobyčejné dobrodružství v srdci Latinské Ameriky

Matyáš Strnad, student Filozofické fakulty UHK

Jsem v moři z lávového kamene starého tisíce let a cítím se zvláště. Nade mnou poletuje majestátní vládce nebe, obrovský kondor, který se určitě cítí mnohem jistěji než já. Opatrně kráčím po ztuhlých vlnách, čas od času se některé z nich dotknu, snad abych pochopil, proč zrovna tady se zastavil čas. Předě mnou po skalních převisech poskakuje malý snědý muž, duhovky má tak tmavé, až to skoro vypadá, jako by měl celé oči pronikavě černé. Černé ale laskavé, když mluví chvíli kečuánsky' a chvíli kastilsky, zní to jako ozvěna minulosti. Vypráví nám pověst o městě, které se mezi těmito kameny ztratilo, taková Atlantida utopená v oceánu horniny. Představuji si jejich domy bez oken, jen s malým vchodem, aby do nich nevníkal chladný vítr bolivijského Altiplana. Vtom se na obzoru objevuje laguna a já nevěřím svým očím.

Ale abych nepředbíhal. Do Bolívie jsem se dostal jako student navazujícího magisterského oboru Politologie – latinskoamerická studia díky výměnnému programu zahraničních mobilit Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Odjel jsem sem za poznáním i nezapomenutelnými zážitky. Jedním

z prvních dojmů bylo horko. Na začátku února je horko téměř v celé Jižní Americe, kontinentu tisíce přídavných jmen. Je paradoxní, protože je bezpečně nebezpečný i nebezpečně bezpečný, je zamlklý i ohlušující, je tajemně povědomý, ale neznámě tajemný, je extrémně chudý a ještě extrémněji bohatý, je známý ale jen v podvědomí, občas je zcela pochopitelný, ale stejně

často je i smyslně nesmyslný. Je hloupost, abych tvrdil, že teď už znám celý kontinent, ale rozhodně trvám na tom, že jsem poznal a prožil velkou část jeho nejautentičtější země, Bolívie.

Pokud nemáte rádi překvapení, podobné dobrodružství bych vám nedoporučoval. Hned první zkušenost, když jsem přiletěl do Sucre a měl v ruce jen kus papíru se jménem nějaké osoby, která má mít na starost zahraniční studenty, byla vskutku neuvěřitelná. A dovolím si tvrdit, že překvapení byli i lidé na onom oddělení zahraničních vztahů, když jsem se objevil na prahu. To, co následovalo poté, bylo však podobně nepochopitelné. Univerzita v Sucre (Universidad Mayor Real y Pontificia de San Francisco Xavier de Chuquisaca) nám poskytla ubytování zadarmo v rezidenci pro zahraniční studenty v bytech se třemi pokoji po jednom lůžku, obývacím, jídelnou, kuchyní a koupelnou. A naproti přes ulici byl jako bonus vládní úřad, před kterým se v podstatě stále demonstrovalo.

Rezidence sloužila jako základní tábor pro výlety, které jsem podnikl se zahraničními i domácími studenty. Výletů jsme zvládli tolik hlavně díky tomu, že výuka probíhala od pondělí

do středy. Alespoň pro nás, zahraniční studenty. Pro domácí studenty platí i na vysoké škole v podstatě středoškolský řád, kdy chodí do školy každý den v týdnu, a to buď od rána do poledne, nebo od odpoledne do noci. To je hlavně pro ty studenty, kteří při studiu pracují, aby živili sebe a často i své rodiny.

Nervy z oceli jsou povinnou výbavou studentů

Měl jsem ale i dost práce, a to proto, že studium v mém druhém cizím jazyce – španělštině – vyžadovalo trochu více pozornosti. A trpělivosti. V místní knihovně lze totiž nalézt veškerou vybranou marxistickou literaturu. Literatura faktu však existuje pouze v archívech, do nichž se dostanete jen po úmorném byrokratickém procesu. Úmorná byrokracie je rovněž jedním z charakteristických rysů pobytu zahraničního studenta v Bolívii.

Ještě krátce k tomu, jak vlastně probíhá v Bolívii výuka. Jak už to tak bývá, každá mince má dvě strany a v tamní škole

tomu není jinak, i když s metaforami o mincích by člověk neměl začínat hovor. Většina studentů i kantorů jsou marxisti, nihilisti, utopisti, trockisti, skoro-militantní anti-kapitalisti nebo křesťané. Anebo kombinace toho všeho či jen části. Jeden kantor, který nás učil pět hodin v kuse každé úterý od sedmé ranní, nám spíše vypravoval, jak zakládali společně s největšími „rybami“ bolívijského socialismu výbory na obranu indigenních práv v Latinské Americe. Zkouška se pak skládala z eseje a z hodinové prezentace této eseje. Ostatní předměty už byly o poznání „punkovější“. Jedna nejmenovaná doktorka běžně chodila o půl až celou hodinu později, následně si zapálila cigaretu a chvíli přednášela o metodách politologie. Zkouška z tohoto předmětu byla písemná. Já jsem byl donucen ji psát na obal od nějaké sladké pochutiny, neboť se konala poslední den mého odjezdu ze Sucre a bláhově jsem spoléhal na nějakou oficiálnější podobu testu. Kantorka se posadila na stůl a od boku „střelila“ čtyři otázky. Po dopsání papíry s odpověďmi posbírala a zmuchlala do kabelky. Nervy z oceli jsou prostě povinnou výbavou každého studenta v Bolívii.

S trpělivostí vůbec v Bolívii dojdete skutečně nejdále. A to doslova, protože místní doprava ani meziměstské autobusy - s vlaky nepočítejte - nemají pevné jízdní řády. A vlastně nemají pevné ani cesty, takže stopování nebo chůze bývá často jedinou alternativou.

Ve vesnici nikdy neviděli bělocha

Nejsilnější zážitek jsem si odnesl z národního parku Palmar, což by se dalo přeložit jako palmové moře. Každému, kdo bude mít možnost vycestovat do Latinské Ameriky, doporučuji, aby se spřátelil se studenty cestovního ruchu a jezdil na výlety s nimi. Národní park Palmar totiž není běžnému turistovi přístupný. Alespoň ne ta část, do které jsme se vydali my. Ve vesnici, kde jsme trávili noc a ve které nikdy neviděli ani domácího turistu, natož bělocha, nás přivítali jako členy rodiny a dokonce poděkovali za možnost nás pohostit a pobavit.

Po tvrdém a napínavém fotbalovém zápase s místními dětmi jsme povečeřeli, zapálili oheň, pili tradiční nápoj z kokosového mléka a vínové pálenky, žvýkali koku a poslouchali příběhy obyčejně neobyčejných lidí.

Když už jsem začal s těmi charakteristikami Latinské Ameriky, potažmo Bolívie, obvyčejně neobyčejná je opravdu asi nejvhodnější popis tohoto regionu. Vystihuje společenskou realitu, v níž politiku ovládají jednoduché nestabilní populistické zájmy, ale také přenádhernou krajinu, kterou nikde jinde nenajdete. A v neposlední řadě vám i poradí, jak přistupovat k životu v Bolívii – hlavně žádnou paniku!

Seeds for the future – očima Vladislava Brahy

Vladislav Braha, Fakulta informatiky a managementu UHK

Den první

Po absolvování výběrového řízení do programu Huawei se sešla naše osmičlenná skupina vybraných 17. září 2016 na Letišti Václava Havla. Zbylí dva členové bohužel nedostali, kvůli komplikacím s výběrovým řízením, včas vízum, tudíž dorazí až později. S mírnou nervozitou člověka, jenž nikdy necestoval napříč jiným kontinentem, jsem společně s dalšími nasedl do letadla německé společnosti Lufthansa a vyrazil vstříc novému dobrodružství přes letiště Frankfurt nad Mohanem až do vzdáleného Peking. Po zhruba 9 a půl hodinách letu v největším dopravním letadle Airbus A380 jsme dosedli na mezinárodní letišti v Pekingu. Po imigrační kontrole nás před letišťem

čekala milá slečna/paní z agentury, která pracuje pro společnost Huawei a stará se o její zahraniční hosty. První setkání s Pekingem bylo veskrze velice příjemné. Díky klimatickým podmínkám zde panovalo příjemné léto s teplotou okolo 24 °C a pověstný smog nás naštěstí nevítal a podle slov průvodkyně zde byly nejlepší rozptylové podmínky za poslední dobu.

Po příjezdu do hotelu, který by v mezinárodním žebříčku obdržel alespoň 3 hvězdičky, jsme se vydali rovnou na Čínskou zeď, neboť byla neděle a nebyl čas se zdržovat, jinak bychom nic nestihli. Rozlámaní, nevyspalí a lehce trpící časovým posunem jsme se vydali místním mikrobusem na Čínskou zeď. Zhruba po hodině jízdy ve čtyřpruhové dálnici jsme dorazili za hranice 21milionového města, kde se nám začaly otevírat krásné scenérie kopců, které se snad nedají k ničemu v Evropě přirovnat. Po hodině a půl jsme dorazili na parkoviště u Čínské zdi, oblékli si trička Huawei a vyrazili drápat se po Čínské zdi do kopců vzhůru. Doprovod nám dělali dva fotografové a jeden kameraman. Po několika snímcích nás vypustili a o několik minut později se nám otevřely nádherné výhledy na okolí. Viditelnost byla až na samotné město Peking, bohužel se však tak nekonalo, a to kvůli blízkým se přeháňkám, které nás o dobrou půlhodinu dostihly. Promočení, unavení, ale nadšení z místních panoramat jsme

◀ Vladislavu Brahovi osobně popřál k úspěchu I výkonný ředitel společnosti HUAWEI v České republice pan Radoslaw Kedzia,

¹⁾ Kečuánština je jeden z původních jazyků latinskoamerických indiánů, v současnosti je také jedním z úředních jazyků v Bolívii a v Peru, přestože jím mluví i poměrně rozsáhlý počet obyvatel Ekvádoru nebo Argentiny.

dorazili zpátky k autobusu a posléze do hotelu, kde jsme poměrně rychle „vytuhli“.

Peking

Druhý den se již nesl ve znamení školy. Začali jsme výukou čínského jazyka, která s přestávkami probíhala od 9 ráno do 5 večer. Snídaně jsme měli zajištěné v mezinárodní restauraci v hotelu ve formě švédského stolu, obědy jsme měli ve školní menze, ke které se ještě vrátím, a během večerí jsme poznali kulturu čínského stolování.

I taková menza byla vlastně pořádným zážitkem. Velká čtyřpatrová jídelna, která ve všech patrech doslova praskala ve švech, a potíž bylo najít si i místo k sezení. Objednávání jídla probíhalo formou „ukázání“ na dané jídlo, kde vám kuchař rychle hodil jídlo na ták, sebral kartu, zaplatil pomocí ní a vše bylo vyřešeno. Celá záležitost netrvala více než 20 sekund, efektivita ohromná. O tom, že bylo z čeho vybírat, vypovídalo několik okýnek. Večere probíhaly v místních restauracích. Stravování je dosti odlišné od našeho evropského. Všichni sedí u kulatého stolu, na němž je skleněné kolo, kterým jde otáčet. Číšníci na ně nosí objednané jídlo, ze kterého si každý nabírá podle libosti, a to vše za pomoci hůlek. Jelikož jsem, na rozdíl od svých kolegů, hůlkami nikdy nejedl, bylo to ze začátku dosti strastiplné, ale zlepšení přišlo vcelku rychle. Jídlo bylo dobré, poměrně hodně chuťově výrazné, neboť Číňané kořením nešetří. Možná i proto je veškeré jídlo pálivé (na stupnici od mírně pálivého až po nepoživatelně pálivé).

Během týdne jsme ve škole poznali základy čínského jazyka, které se hodí pro případné další studium tohoto náročného jazyka. Jeden den

j jsme věnovali i čínské kaligrafii, tedy správnému kreslení čínských znaků a obrázků pomocí štětce.

Ve volném čase jsme se snažili procestovat co nejvíce památek, bohužel však kvůli pokročilým hodinám jsme je nestihli zevnitř (byly již zavřené). I přesto jsme viděli náměstí Nebeského klidu, hradby Zakázaného města nebo Ptačí hnízdo (olympijský stadion). A tak jsme si vychutnávali atmosféru města plnými doušky. Rozhodně zanechalo dobrý dojem a klidně bychom se sem vrátili.

Šen-čen

6 dní uteklo v Pekingu jako voda a nadešel čas odjezdu. Z Pekingu jsme odletěli letadlem společnosti Air China a zhruba po 3 hodinách jsme přiletěli do Šen-čenu. Kolega bohužel nic netušil o zákazu powerbank v tašce, a tak mu zničili zámek kufru a powerbanku mu z kufru vyhodili. Holt v Číně se s tím moc „nemažou“.

První věc, která nás překvapila, bylo ohromné vlhko. Přestože bylo zhruba 28 °C a tma, tak bylo nesnesitelné horko, které způsobovala vlhkost okolo 80 %, pro našince znající pouze suchá letní horka to byl dosti velký šok. Troufnu si říct, že stoprocentní aklimatizaci jsem neměl ani na konci pobytu.

Vzhledem k tomu, že jsme dorazili do Šen-čenu v pátek večer, měli jsme před sebou celý víkend. Šen-čen byl vystaven během několika let (ještě v druhé polovině minulého století mělo město jenom několik tisíc obyvatel – byla to rybářská vesnice, a dnes má téměř 9 milionů), tudíž se zde moc památek nenachází. A tak nás paní z agentury vzala během sobotního dopoledne do centra, kde jsme prošli několik obchodů

a uviděli místní dílny, kde rozebírají telefony na součástky, a proto není problém opravit váš telefon do několika minut. Ať sháníte jakýkoliv díl, není problém ho zde sehnat. Dokonce tu bylo možné koupit i 2TB flashku. Poučený čtenář ví, že v době psaní tohoto článku se žádné takové zařízení nevyrobí. A skutečně, druhá skupina Maročanů, kteří se účastnili tohoto projektu, si také danou flashku koupila, ale překvapivě nefungovala.

Odpoledne jsme vyrazili do místního parku, který se jmenuje kulturní vesnice. Jsou zde umístěny napodobeniny památek z celé Číny. Během této prohlídky jsme mohli vidět i představení tradičních tanců, které bylo velice zajímavé. Poté jsme se navrátili do hotelu.

Náš druhý hotel již nebyl takové kvality jako ten pekingský, přesto byl plně vyhovující. V pokojích jsme byli již sami (v Pekingu jsme byli po dvou). V pokoji byla postel, stůl, židle, klimatizace a skříň a malá koupelna se záchodem a sprchou hnedka vedle ní. Připojení k internetu bylo, stejně jako v Pekingu, obstaráváno Wifi připojením či kabelem (přípojka byla pomalejší, leč funkční). Zapomněl jsem zmínit, že jsme třetí den v Pekingu obdrželi datovou sim kartu nabitou na 1GB dat (jež se však kvůli používání VPN vyčerpala již po 500 MB, která ukazoval telefon; ta fungovala i zde. Osobně jsem měl, a to jako jediný z naší skupiny, smůlu a musel jsem se během pobytu třikrát stěhovat (plesnivá klimatizace, plesnivá postel a okno, které nešlo zavřít).

Jídlo jsme měli tentokrát přes týden již plně v režii našeho hotelu. Kvalita stravy byla dobrá, jídlo obstarávali místní kuchaři a bylo již servírováno klasicky (evropsky).

Druhý den jsme si přivstali a vyrazili za Šen-čen na pláž. Počasí se vyvedlo, pláž byla krásně písčitá a moře teplé. Strávili jsme zde příjemné dopoledne a odpoledne prošli druhou část města.

Přes týden jsme docházeli přímo na univerzitu Huawei, již si vystavěla firma pro své zaměstnance a nyní i pro zahraniční studenty, jichž se program týkal. Hodiny jsme měli společně s dalšími dvěma skupinami (z Maroka a Běloruska). Seznámili jsme se během týdne se základy Huawei technologií pro přenos skrze síť druhé, třetí a čtvrté generace (široce mediálně označované jako LTE). Navštívili jsme i jejich laboratoře, kde jsme konfigurovali jejich zařízení a vyzkoušeli si, co všechno se dá nakonfigurovat pro telefony, které jsme zkoušeli na vytvořené síti na Huawei telefonech.

Celkově to bylo přínosné, neboť jsme si uvědomili, že postavit síť pro mobily neznamená jenom postavit někde vysílač, ale jsou pro to nutná ještě další zařízení.

Program nám doplnily návštěvy dvou výstavních ploch, kde firma Huawei představovala své nové zařízení pro telekomunikaci od domácností přes firemní síť až po bezpečnostní složky.

Po týdnu kurzů v Huawei nastal čas odjezdu. Taxíkem jsme odjeli přes hranice do Hongkongu a odletěli z hongkongského letiště do Frankfurtu naším „známým“ Airbusem A380; tento let byl již delší, trval necelých 13 hodin. Zde jsme po zhruba 3 hodinách přesedli na let do Prahy.

Přes všechny organizační zmatky hodnotím stáž jako přínosnou, protože rozšířila naše obzory a poznatky o zemi, jež je i v dnešní době celkem izolovaná od zbytku světa.

Místo pobytu: Norwich University

Daniel Hejduk,
absolvent oboru Informační management na Fakultě informatiky a managementu UHK

Již jako malé dítě jsem snil o tom, že se podívám do USA, na všechna ta místa, která jsem do té doby sledoval v televizi v různých filmech a seriálech.

Bohužel se mi to po dlouhé roky nedařilo, s rodiči jsme jezdili na dovolené jinam a samotnému se mi vycestovat zpočátku nechtělo. Změna přišla až s nabídkou od naší univerzity, kde jsem se jednoho večera spíše „z hecu“ přihlásil k výjezdu. K mému údivu mi po nějakém čase přišel výsledek se slovy „přiděleno“. Místo pobytu: Norwich University, Northfield, Vermont, USA.

Upřímně, v tu dobu jsem vlastně ani moc nevěděl, co tento výjezd obnáší nebo kam jsem se to vlastně přihlásil. Na informační schůzku jsem šel s tím, že se teprve rozhodnu. Jak jsem posléze zjistil, zde už bylo potvrzení mé účasti poněkud závazné – ale tím lépe, od té doby jsem prakticky nemohl „vycouvat“ a dnes jsem

hrozně rád, že to vše mělo tak rychlý spád.

Pobyt měl trvat 4 měsíce, ale jelikož jsem si mohl víza trochu prodloužit, rozhodl jsem se odletět o necelé 3 týdny dříve a poznat alespoň něco ze západu USA. Tam jsem procestoval čtyři státy – Kalifornii, Arizonu, Utah a Nevadu. Západ byl skutečně krásný, zejména Kalifornie mě uchvátila. Následoval přesun do New York City, kde jsem si užil ještě pár dnů před nástupem do školy, která sídlí ve Vermontu.

Studium v USA je velmi odlišné, ale není se čeho bát. Jednoduše řečeno by se dalo přirovnat k našemu středoškolskému. Každý den se píše docházka, dělají se domácí úkoly, píšou se malé testíky (i každou hodinu). Možná je to ze začátku nezvyk, ale studium je díky této formě daleko jednodušší a podle mého názoru i efektivnější – nutí studenty

pracovat průběžně, a tak nikomu „neujede vlak“. Většina předmětů je vyučována 2–3x týdně, jazyky pro začátečníky jsou dokonce vyučovány každý den (jsou za dvojnásobné množství kreditů). Splnění zkoušek je spíše formalita.

Není ani sebemenší důvod bát se jazykových bariér. Dost času tedy zbývá i na cestování, kde jsem stihl navštívit se spolužáky spoustu okolních států USA a podívat se také do Kanady. Američtí studenti byli velmi laskaví. Každou chvíli mě zvali k sobě domů (na víkendy), všude mě ochotně vozili autem, nic nebyl pro nikoho problém. Dokonce i celé podzimní prázdniny včetně Děkuvzdání jsem mohl strávit v jedné americké rodině. Poznat běžný život rodin a tamní tradice pro mě byla opravdu krásná zkušenost.

Možná největším příjemným překvapením byla úroveň kampusu. Ubytování, možnosti volnočasových aktivit, moderní vybavení učeben

a místností a hlavně all-inclusive strava, za kterou by se nemusel stydět ani luxusní hotel. Zázemí pro studium bylo tak skvělé, že se mi občas nechtělo od školy vůbec vzdalovat.

Jednoznačně mohu říct, že této zkušenosti nelituji. Pobyt v USA mi dal opravdu hodně, viděl a zažil jsem věci jako nikdy předtím. Je to obrovská zkušenost, která mi přinesla hlavně spousty kontaktů, zlepšila mi výrazně angličtinu a dalo by se říci že i „otevřela oči“. Výhodou jistě bude i záznam o studiu například mezi údaji v mém životopise. Při tom všem jsem v České republice nic nezameškal (osobně jsem studoval obě univerzity najednou), nemusím ani prodlužovat studium. Osobně doufám a věřím, že díky spoustě kontaktů na území USA se tam co nejdříve opět vypravím.

Závěrem mi nezbývá nic jiného, než poděkovat FIM UHK za tuhle úžasnou příležitost. Stálo to opravdu za to.

„Buddíci“ – mladý nadějný tým, který pomáhá zahraničním studentům

Kristýna Staňková, ESN Buddy System Hradec Králové

ESN BUDDY SYSTEM
HRADEC KRÁLOVÉ

Určitě jste už slyšeli o studentské organizaci ESN Buddy System HK. Je to nezisková organizace plná dobrovolníků, kteří se starají o přijíždějící zahraniční studenty z celého světa. Může se zdát, že jim děláme druhé maminky a fukáme jim každé bolístky. Ve skutečnosti jsme ale jejich kamarádi (buddies) a pořádáme pro ně i různé akce jako například language evenings, parties, trips a také Survival Weekend, který je pro nás ten nejdůležitější a jsme na něj opravdu hrdí.

V Autocampu Rozkoš jsme uspořádali již 18. ročník Survival Weekend,

zaměřili jsme se na téma „piráti“. Survival je teambuildingová akce na

celý víkend a nejen pro naše zahraniční studenty (Erasmáky), ale také pro ostatní Erasmáky z jiných univerzit v České Republice. V angličtině survival znamená přežití a o to nám vždy i jde, jestli by dokázali přežít. Jelikož tato akce je i pro jiné studenty z jiných fakult, tak je problém s dojížděním, proto hlavní program začíná až v sobotu, kde soutěží o přežití. Nepředstavujte si žádnou pevnost Boyard, ale malé nevinné úkoly v podobě střelení na terč, jezení červů a nebo vejcomet. Rozdělení v týmech pak soutěží zhruba v deseti úkolech a kdo nasbírá nejvíce bodů z každé disciplíny, ten tým vyhrává. Jako tým musí mít vytvořenou i vlajku, která je má charakterizovat na to dané téma. Ještě před vyhlášením vítěze, jako poslední disciplína, je scénka. Scénku si vymýšlí vždy každý tým sám. Věřte mi, někteří Erasmáci nemají žádné zábrany.

Tento Survival Weekend má být teambuildingová akce hlavně pro Erasmáky, ale myslím, že stmeluje hlavně i nás buddíky, kteří tuto akci organizujeme. Společně se podílíme na něčem velkém, až by se dalo říct, že je to naše miminko, které milujeme. Sice je to pro nás občas chaos, nevíme co dřív, občas se něco zapomene koupit, rychle musíme řešit nefunkční topení a jiné problémy. Na konci této akce jsme unavení a utahaní, ale odcházíme s pocitem dobře odvedené práce, protože se Erasmákům nechce vůbec domů a na jejich tvářích vidíme úsměvy a radost v jejich očích. A to je to proč to děláme, proč jsme v této studentské organizaci, proč věnujeme svůj volný čas a nikdo nás za to neplatí. Nás to prostě baví! Hřejí nás na srdci jejich úsměvy a vždy velké nečekané objety se slovy: „Thank you so much! We love you!“

Můžete si myslet, že je to ztráta volného času, ale každý z nás si z každé akce něco odnese. Ať už je to nový kamarád z Ghany, číslo na pěkného Španěla, nebo nová slovíčka v angličtině, která pak posouvají a zlepšují naši angličtinu. Je skvělé, že nejste nijak vázaní a záleží jen čistě na vás, co chcete v této organizaci dělat a s čím chcete pomáhat. Ať už si chcete zlepšovat angličtinu a kamarádit se s Erasmáky nebo si vyzkoušet, jaké je to organizovat například výlet do Českého Krumlova a jiné. Jsme studenti, dobrovolníci a děláme to rádi! Pokud se chcete přidat mezi nás, tak napište e-mail na adresu hr@buddyhk.cz a zde už se dozvíte víc.

Učit se čínsky je opravdu těžké, chce to motivaci

Věra Palánová, děkanát Fakulty informatiky a managementu UHK

„V minulém semestru jsem měla jedinečnou možnost spolu s ostatními studenty navštěvovat týdně dvouhodinovou čínštinu. Čínština je v současné době nejrozšířenějším světovým jazykem, a proto jsem si řekla, že pro mě jako lingvistku by nebylo na škodu se tento jazyk naučit a mít bezesporu jakousi konkurenční výhodu nejen v českém prostředí. Nicméně po prvních hodinách jsem měla pocit, jako by mi šedě buňky mozkové, ale i ty bílé, putovaly jiným směrem, než když jsem studovala jiné evropské jazyky. Učit se čínsky je opravdu těžké; je zde několik melodií, úplně jiná větná skladba či spousta nesrozumitelných znaků. Moji silnou motivací ale je, že poznatky z prvního semestru, zejména číselky a některá základní slovíčka, jsem mohla již úspěšně použít na své služební cestě na jaře v Pekingu, kde člověk ovládající jiný světový jazyk než čínštinu nemá prakticky možnost se dostat z bodu A do bodu B. Proto se již nyní těším na další pokračování kurzu,“ říká docentka Blanka Klímová z Katedry aplikované lingvistiky FIM UHK.

Výuku tradiční čínštiny s rodilými mluvčími GONGCHUN WU – Draven (na snímku) a An-Xuan HONG z Wenzao Ursuline University of Languages, Taiwan organizuje Institut dalšího vzdělávání Fakulty informatiky a managementu UHK. Kurzy pro

začátečníky a mírně pokročilé v minulém akademickém roce navštěvovalo celkem 25 studentů, včetně akademických pracovníků. Pro vysoký zájem především ze strany studentů, kteří jsou přihlášení na stipendijní pobyt na Tchaj-wan a do Thajska, bude kurz tradiční čínštiny opět otevřen od **druhého říjnového týdne 2016.**

„Kurz čínštiny byl pro mě velmi přínosný. Vedla ho usměvavá lektorka z Tchaj-wanu a hodiny byly vždy plné zábavy. Získal jsem základní znalosti o jazyku a čínských znacích. Naučil jsem se spoustu užitečných frází, které teď denně využívám při svém studiu na National Sun Yat Sen University právě na Tchaj-wanu,“ říká Michal Rýznar, student oboru Aplikovaná informatika. A dodává: „Já jsem si kurz vybral právě z důvodu studijního pobytu na Tchaj-wanu, ale doporučuji ho všem, kdo se třeba zajímají o čínskou kulturu nebo se chtějí jen naučit něco nového.“

ERASMUS STAFF WEEK 2016

Knihovníci ze šesti evropských měst na půdě Univerzitní knihovny UHK

Marie Otavová, ředitelka Univerzitní knihovny UHK

Mimořádnou událostí žila na konci jara Univerzitní knihovna UHK. V rámci projektu ERASMUS STAFF WEEK hostovala na půdě Univerzitní knihovny skupina 8 ředitelů a knihovníků ze šesti evropských univerzitních knihoven. Pro naše kolegy jsme vytvořili atraktivní program, který vhodně obohatil nabídku jejich pobytu v Hradci Králové. Po krátkém představení jsme si společně důkladně prohlédli univerzitní knihovnu a zodpověděli řadu odborných dotazů, naše hosty zajímal každý detail naší práce. Nešetřili slovy obdivu nejen k celému uspořádání knihovny, ale také k velkolepě pojatému kampusu společné výuky. Po dobré kávě následoval blok tří atraktivně pojatých prezentací věnovaných vzdělávací roli knihoven, spolupráci univerzitní knihovny se střediskem Augustin a představení nejvýznamnějších českých knihoven. Nebývalou pozornost si získal dokument a vyprávění o největší rukopisné knize světa Codexu gigas, kdysi součástí unikátní sbírky rarit císaře Rudolfa II. Vznikla nedaleko Hradce Králové, v benediktinském klášteře v Podlažicích na Chrudimsku na počátku 13. století, byla považována za „osmý div světa“ a během třicetileté války byla jako válečná kořist trvale odvezena do Švédska, kde dodnes vévodí sbírkám Královské knihovny ve Stockholmu. V odpoledním programu jsme se přenesli na půdu šesti univerzitních knihoven

– Katholische Universitat Eichstätt (Německo), University of Jyväskylä (Finsko), Gdansk Management College (Polsko), Universitat Autònoma de Madrid, La Salle (Španělsko), Latvia University of Agriculture (Lotyšsko) a Savonia University of Applied Science SF Kuopios (Finsko). Naši hosté představili prostřednictvím prezentací a bohaté fotodokumentace regiony, včetně jejich typického zaměření, města a jejich stručnou historii, budovy knihoven i jejich architektonické zvláštnosti. Naši hosté také navštívili Knihovnu lékařské fakulty UK v Hradci Králové a výstavu českého malíře Jana Dinga. Díky lákavým regionálním produktům, které našim účastníkům darovaly firmy Bazalka, Smékalovo pekařství, Jordi's chocolate a Kafekára, poznali hosté i speciality české gastronomie. Jsme vděční, že jsme mohli spolupracovat na tak významném mezinárodním projektu, obohatilo nás osobní setkání s kolegy a možnost poznat specifiku knihovnické práce jednotlivých zemí. Rádi bychom ve spolupráci na tomto projektu pokračovali a vytvořili prostor pro vzájemnou výměnu oborově zaměřených publikací.

Účastníci Erasmu a zaměstnanci UHK ▶
po společné prohlídce univerzitní knihovny

Nový docent UHK doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.

Lenka Kašparová,
děkanát Filozofické fakulty UHK

Kdo dá více republice, Hradec nebo Pardubice? Soupeření východočeských měst v 19. a 20. století. Tak zněl název habilitační přednášky docenta Petra Grulicha z Katedry pomocných věd historických a archivnictví na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové, kterou proslovil v říjnu 2015 příznáčně na Fakultě filozofické Univerzity Pardubice. Habilitační práce třiadvacetiletého docenta, žijícího v Pardubicích, stojí na pomezí politických, hospodářských a správních dějin a zabývá se problematikou nacionální a ekonomické emancipace východočeských podnikatelů v druhé polovině 19. a první polovině 20. století. „*Tou nejdůležitější rovinou práce je česko-německý soubor, který se v našem národnostně smíšeném regionu rozhořel po dovršení českého národního obrození, vyvrcholil Mnichovem 1938 a zasáhl všechny oblasti života celé tehdejší společnosti, ekonomiku nevyjímaje. Východní Čechy přitom v tomto souboru hrály z pohledu celonárodních dějin velmi specifickou a významnou roli,*“ vysvětluje docent Grulich.

Jeho hlavním oborem a zároveň vášní jsou dějiny první Československé republiky. Zabývá se jimi z pohledu dějin státní správy a samosprávy, z pohledu hospodářských dějin a z pohledu jejich průniku s dějinami politickými. Součástí této problematiky jsou i dějiny bezpečnosti, a to se promítlo i při letošní Noci vědců, kdy docent Grulich přednášel na téma týkající se československého četnictva.

Významnou část svého profesního života navíc pracoval jako archivář, a tak je jeho druhým oborem archivnictví, a to zejména ve vztahu k informačním technologiím. Momentálně dokonce garantuje studijní obor Počítačová podpora v archivnictví na FF

UHK a přednáší hospodářské dějiny, dějiny správy, historickou geografii a kartografii. U volitelného předmětu na téma etiketa, jak s nadsázkou říká, odpovídá.

Vrcholem jeho kariéry byl mandát prorektora UHK pro vnitřní záležitosti, který v červnu 2016 završil. Nejvíce se ale ohlíží za téměř sedmiletým působením v roli prvního řádného děkana Filozofické fakulty UHK v letech 2006 až 2012.

„*S týmem spolupracovníků se nám podařilo z maličké fakulty humanitních studií s dvěma ústavu a čtyřmi sty studenty vybudovat hrdou a stabilní fakultu, která má v celé republice dobré jméno. To byla životní zkušenost, kterou snad v kariéře nic nepřekonám ani nemůže,*“ říká docent Grulich.

Z pohledu pedagoga si pak nejvíce váží podpory studentů a absolventů, především při rektorských volbách, které se konaly v tomto roce a ve kterých docent Petr Grulich kandidoval.

V plánu má nyní pomoci k rozvoji své domovské katedry pomocných věd historických a archivnictví. Být prospěšný své univerzitě má nyní možnost i díky zvolení do Akademického senátu UHK. „*Mým osobním kariérním cílem je dovést do cíle své doktorandy, rozvinout svou vědeckou činnost a jednou snad dohlédnout i k titulu nejvyššímu,*“ prozrazuje docent Grulich.

Významnou roli v jeho životě hrají jeho děti. O svém oboru říká, že je současně jeho koníčkem. Zároveň ho od dětství přitahuje technika, zejména ta spojená s letectvím. V mládí toužil být leteckým mechanikem. „*Sice jsem nakonec učitelem, ale zájem o letectví v jakékoliv podobě mi zůstal. Jen místo v pilotní kabině rád přenechám jiným,*“ dodává.

Limity textilní tvorby

Vlastimil Havlík, Pedagogická fakulta UHK

K uměleckým oborům vyučovaným na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové patří také s kulturními dějinami kraje úzce spjaté umění textilní, textilní tvorba. Na výstavě v Orlické galerii v Muzeu a galerii Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou jste mohli do konce října zhlédnout nejen díla vytvořená technikou tradiční paličkované krajky, ale například i technikou krajky tavené. Vystaveny byly jak klasické, dvojrozměrné krajky, tak i krajkové objekty, krajkové miniatury a krajkou dotvořené oděvy. Díla pedagogů a studentů Katedry výtvarné kultury a textilní tvorby Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové působila majestátně a mysticky.

Jméno: Prof. Marie Vaňková, ak. mal. ▶
Název: Splynutí
Rok: 2014
Technika: paličkovaná krajka
Materiál: len

◀ Jméno: doc. Mgr. art. Zuzana Hromadová
Název: DNA, textilní miniatura
Rok: 2014
Technika: autorská technika
Materiál: bavlna

◀ Jméno: Mgr. art. Mária Hromadová, ArtD.
Název: Moji nejbližší, vzpomínky z rodinného alba - z cyklu Pokračování
Rok: 2015
Technika: koláž
Materiál: vliselín

Jméno: Lenka Szillerová ▶
Semestrální práce 2. roč. obor Textilní tvorba
Název: Jestli jsi schopný dívat se na sebe, jsi schopný čelit pohledům ostatních, textilní miniatura
Rok: 2016
Technika: vlastní
Materiál: plst, sklo

◀ Jméno: Bc. Iveta Tomková
Semestrální práce 3. roč. obor Textilní tvorba
Název: Křídla
Rok: 2014
Technika: strojové šití, šitá tapiserie
Materiál: bavlna, PES

◀ Jméno: Bc. Lucie Horáková
Bakalářská práce, obor Textilní tvorba
Název: Legacy
Rok: 2015
Technika: perforace koženky
Materiál: koženka

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

13. a 14. ledna 2017

9.00–13.00 hod. v pátek

9.00–12.00 hod. v sobotu

Kde?

Areál Na Soutoku (budovy A a J)
Hradecká 1227, Hradec Králové

Využijte možnosti osobního kontaktu
s pracovníky univerzity k získání
informací o studiu!

Co nabízíme?

- více než 150 studijních oborů
- studijní i pracovní stáže v zahraničí
- vysokoškolské koleje
- podporu studentů se specifickými potřebami
- přátelské studijní prostředí

Těšíme se na Vaši návštěvu!

www.uhk.cz

„Lítám v cloudu,
houpu se v síti!“

„Prakticky,
dravě,
fenomenálně.“

„Fajn
fakultička,
ta hradecká
filda.“

„Jsme přesní...
na mol!“

„Sociální práce
profesionálně!“

ZPRAVODAJ UHK – informační zpravodaj Univerzity Hradec Králové,

Vychází zpravidla čtyřikrát ročně. Zapsán do evidence periodického tisku pod číslem MK ČR E 15365. Toto číslo vyšlo v listopadu 2016.

Elektronické vydání a archiv starších čísel: www.uhk.cz/uhk/zpravodaj.

Uzávěrka příštího čísla je 16. března 2017.

Příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu: zpravodaj@uhk.cz.

Redakční rada: Ing. Zuzana Boučková (šéfredaktorka), Ing. Věra Palánová, Mgr. et Mgr. Lenka Kašparová, Mgr. Michal Čuřín, Mgr. Kristýna Vávrová, Mgr. Radana Křížová, Ing. Vojtěch Tuček.
Jazyková korektura: doc. Vladimír Koblížek.

Redakční rada si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Fotografie: archiv Zpravodaje UHK, archiv FIM UHK, archiv Pdf UHK, archiv PřF UHK, archiv ÚSP UHK, archiv FF UHK, archiv studentů UHK.

Grafická koncepce: Vladimíra Drastíková

Autor obálky: MgA. Jiří Toman.

Sazba a tisk: OPTYS, spol. s r. o. Dolní Životice

Náklad: 700 ks.

VŠ